

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 369

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 iunie 2010

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 322 din 23 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 și 3, art. 496 și art. 504 alin. 1 din Codul de procedură civilă	2-3	proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Sporirea capacității de circulație pe Centura Ploiești Vest km 0+000 — km 12+850”	9
Decizia nr. 395 din 13 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 18 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	4-5	499. — Hotărâre privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Lărgire la 4 benzi — Centura București Sud între A2 (km 23 + 600) și A1 (km 55 + 520)”	9-10
Decizia nr. 396 din 13 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 88 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995....	5-6	500. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Centura de ocolire Craiova — varianta Sud DN 56—DN 55—DN 6”	10
Decizia nr. 612 din 6 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) din Legea nr. 546/2002 privind grațierea și procedura acordării grațierii	6-7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
482. — Hotărâre pentru transmiterea unui imobil, aflat în domeniul public al statului, din administrarea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național în administrarea Centrului de Pregătire Profesională în Cultură	8	3.855. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind criteriile generale de organizare și desfășurare a admiterii în ciclul de studii universitare de licență, de masterat și de doctorat pentru anul universitar 2010—2011	11-20
486. — Hotărâre privind suplimentarea sumei prevăzute ca justă despăgubire pentru imobilele ce constituie amplasamentul lucrării de utilitate publică aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 686/2007 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor		ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
		Hotărârea din 6 decembrie 2007, definitivă la 6 martie 2008, în Cauza Bragadireanu împotriva României	21-28
		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A SISTEMULUI DE PENSII PRIVATE	
		9. — Hotărâre pentru aprobarea Normei nr. 7/2010 privind ratele de rentabilitate ale fondurilor de pensii administrate privat	29-32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 322

din 23 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 și 3, art. 496 și art. 504 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 și 3, art. 496 și art. 504 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aerokarfotiki” — S.R.L. în Dosarul nr. 5.841/215/2009 al Judecătoriei Craiova — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.841/215/2009, **Judecătoria Craiova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 și 3, art. 496 și art. 504 alin.1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aerokarfotiki” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16, 21, 24 și 44 din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece art. 403 din Codul de procedură civilă condiționează suspendarea executării de plata unei cauțiuni, art. 496 lasă pe seama executorului judecătoresc întocmirea procesului-verbal de situație a imobilului urmărit, iar în aplicarea art. 504 nu se evidențiază nici în procesul-verbal de situație și nici în publicația de vânzare locațiunile existente sau eventuala posesie a imobilului de către un terț, cu consecința prejudicierii drepturilor locatarilor.

Judecătoria Craiova — Secția civilă consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 403 alin. 1 și 3, art. 496 și art. 504 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 403 alin. 1 și 3: *„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.*

[...]

Asupra cererii de suspendare formulate potrivit alin. 1 și 2, instanța, în toate cazurile, se pronunță prin încheiere, care poate fi atacată cu recurs, în mod separat.”;

— Art. 496: *„În vederea identificării imobilului urmărit, executorul judecătoresc se va deplasa la locul unde este situat acesta și va încheia un proces-verbal de situație. Procesul-verbal va cuprinde, pe lângă datele prevăzute în art. 504 alin. 1 pct. 1—3, 5, 6 și 14, și descrierea cât mai amănunțită a imobilului urmărit.”;*

— Art. 504 alin. 1: *„În termen de 5 zile de la stabilirea prețului imobilului executorul va întocmi și va afișa publicația de vânzare a acestuia, care va cuprinde următoarele mențiuni:*

1. denumirea și sediul organului de executare;
2. numărul dosarului de executare;
3. numele și calitatea executorului;
4. numele și domiciliul ori, după caz, denumirea și sediul debitorului și creditorului;
5. titlul executoriu în temeiul căruia se face urmărirea imobiliară;
6. identificarea imobilului și descrierea lui sumară;
7. prețul la care a fost evaluat imobilul;
8. mențiunea, dacă va fi cazul, că imobilul se vinde grevat de drepturile de uzufruct, uz, abitație sau servitute, intabulate ulterior înscrierii vreunei ipotecă, și că, în cazul în care aceste creanțe nu ar fi acoperite la prima licitație, se va proceda, în aceeași zi, la o nouă licitație pentru vânzarea imobilului liber de acele drepturi. Prețul de la care vor începe aceste licitații va fi cel prevăzut de art. 509 alin. 3 și 4;
9. data, ora și locul vânzării la licitație;

10. invitația pentru toți cei care pretind vreun drept asupra imobilului să-l anunțe executorului înainte de data stabilită pentru vânzare;

11. invitația către toți cei care vor să cumpere imobilul să se prezinte la termenul de vânzare la locul fixat în acest scop și, până la acel termen, să prezinte oferte de cumpărare;

12. mențiunea că ofertanții sunt obligați să depună, până la termenul de vânzare, o cauțiune reprezentând 10% din prețul la care a fost evaluat imobilul;

13. data afișării publicației de vânzare;

14. semnătura și ștampila executorului judecătoresc.”

Dispozițiile constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată. Este invocată și încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea reține următoarele:

Asupra constituționalității prevederilor art.403 alin.1 și 3 din Codul de procedură civilă, prin raportare la aceleași norme constituționale ca și cele invocate în prezenta cauză, Curtea s-a pronunțat în numeroase cauze.

Astfel, cu privire la obligativitatea plății cauțiunii pentru suspendarea executării, Curtea a statuat, de exemplu, prin Decizia nr. 248 din 19 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 17 martie 2009, și prin Decizia nr. 1.672 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 10 februarie 2010, că instituirea obligației de plată a cauțiunii ca o condiție a suspendării executării are o dublă finalitate, și anume, pe de o parte, aceea de a constitui o garanție pentru creditor, în ceea ce privește acoperirea eventualelor daune suferite ca urmare a întârzierii executării silite, prin efectul suspendării acesteia, și, pe de altă parte, de a preveni și limita eventualele abuzuri în valorificarea unui atare drept de către debitorii rău-platnici. Întrucât plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci exclusiv pentru a putea solicita suspendarea executării silite, instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o modalitate de a împiedica accesul liber la justiție.

În ce privește pretinsa încălcare a principiului constituțional al egalității în drepturi, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 289 din 1 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 6 octombrie 2004, că dispozițiile art. 403 alin. 1 din

Codul de procedură civilă se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare.

De asemenea, prin Decizia nr. 394 din 19 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 5 mai 2009, Curtea a reținut că prevederile art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă reprezintă norme de procedură care țin de opțiunea legiuitorului, exercitată în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”.

Referitor la constituționalitatea art. 496 din Codul de procedură civilă, Curtea, prin Decizia nr. 1.316 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 873 din 23 decembrie 2008, a reținut că acest text de lege acordă un rol important executorului judecătoresc în cadrul executării silite, hotărârile judecătorești, precum și celelalte titluri executorii fiind executate de către acesta, în temeiul art. 373 alin. 1 din Codul de procedură civilă. Curtea a reținut că este de resortul exclusiv al legiuitorului de a prevedea în sarcina executorului judecătoresc dreptul de a efectua anumite operațiuni ce premerg vânzării la licitație a bunurilor imobile ale acestuia, în speță încheierea procesului-verbal de situație. Acest lucru nu echivalează însă cu lipsa oricărui remediu procesual aflat la îndemâna părților interesate. De aceea, legiuitorul a prevăzut, la art. 399 din Codul de procedură civilă, faptul că împotriva executării silite, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare. În consecință, este evident că și debitorul împotriva căruia poartă executarea silită a unui bun imobil are posibilitatea de a face o asemenea contestație.

Considerentele și soluția deciziilor menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Referitor la constituționalitatea art. 504 alin. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea reține că este de resortul exclusiv al legiuitorului de a prevedea în sarcina executorului judecătoresc dreptul de a efectua anumite operațiuni ce premerg vânzării la licitație a bunurilor imobile ale acestuia, în speță afișarea publicației de vânzare a imobilului ce urmează a fi scos la vânzare, fără ca prin aceasta să fie încălcate normele constituționale.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 și 3, art. 496 și art. 504 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aerokarfotiki” — S.R.L. în Dosarul nr. 5.841/215/2009 al Judecătoriei Craiova — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 395

din 13 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 18 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 18 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Ministerul Finanțelor Publice în Dosarul nr. 7.076/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă, pentru Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, dna consilier juridic Mihaela Adelina Crețu. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.076/2/2009, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 18 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Ministerul Finanțelor Publice.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 1 alin. (4), art. 124 și art. 138 din Constituție, în măsura în care pot fi interpretate în sensul că instanțele judecătorești pot obliga autoritățile publice să efectueze acte administrative contrare normelor legale în vigoare sau de natură să modifice legea.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat opinia în legătură cu excepția ridicată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 alin. (1) și ale art. 18 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 26 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1) — Subiectele de sesizare a instanței:

„(1) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.”

— Art. 18 alin. (1) — Soluțiile pe care le poate da instanța:

„(1) Instanța, soluționând cererea la care se referă art. 8 alin. (1), poate, după caz, să anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea publică să emită un act administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze o anumită operațiune administrativă.”

În opinia autorului excepției, textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) care consacră principiul separației puterilor, ale art. 124 — „Înfăptuirea justiției” și ale art. 138 — „Bugetul public național”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține că motivarea excepției se bazează pe o ipoteză de interpretare și aplicare a textelor legale criticate, potrivit căreia „instanțele judecătorești pot obliga autoritățile publice să efectueze acte administrative contrare normelor legale în vigoare sau de natură să modifice legea”. Un asemenea argument nu poate fi primit de Curtea Constituțională ca fiind un motiv de neconstituționalitate a textelor de lege examinate.

Potrivit art. 124 alin. (1) din Constituție, „Justiția se înfăptuiește în numele legii”, iar în temeiul alin. (3) al aceluiași text, „Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii”. Soluțiile pe care instanța de judecată le pronunță în rezolvarea cauzelor se pronunță, așadar, în numele legii, fiind temeinic justificate sub aspectul legalității, iar în cazul interpretării sau aplicării greșite a legii, persoanele vătămate pot apela la căile legale de atac.

Prevederile art. 1 alin. (1) și ale art. 18 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 constituie expresia dispozițiilor art. 52 din Legea fundamentală, în temeiul cărora

persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin legitim, anularea actului și repararea pagubei. În acest sens s-a nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită pronunțat Curtea prin Decizia nr. 226/2010 (nepublicată)*).

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 18 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Ministerul Finanțelor Publice în Dosarul nr. 7.076/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 396

din 13 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 88 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 88 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, excepție ridicată de Societatea Comercială „Hotel Lido” — S.R.L. în Dosarul nr. 22.014.01/299/2007 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 septembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 22.014.01/299/2007, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 88 din Legea**

notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, excepție ridicată de Societatea Comercială „Hotel Lido” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16, 21, 44, 53 și 124 din Constituția României, deoarece limitează posibilitatea persoanelor vătămate în alte drepturi decât cele succesoriale de a se adresa instanței de judecată cu cerere de anulare a certificatului de moștenitor.

Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 88 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995,

*) Decizia Curții Constituționale nr. 226 din 9 martie 2010 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 15 aprilie 2010.

având următorul conținut: „Cei care se consideră vătămați în drepturile lor prin emiterea certificatului de moștenitor pot cere instanței judecătorești anularea acestuia și stabilirea drepturilor lor, conform legii. Până la anularea sa prin hotărâre judecătorească, certificatul de moștenitor face dovada deplină în privința calității de moștenitor și a cotei sau bunurilor care se cuvin fiecărui moștenitor în parte.

În cazul anulării certificatului de moștenitor, notarul public va elibera un nou certificat, pe baza hotărârii judecătorești definitive și irevocabile. În acest scop, instanțelor judecătorești le revine obligația de a trimite la biroul notarului public competent în soluționarea cauzei copie de pe hotărârea rămasă definitivă și irevocabilă, împreună cu dosarul notarial, dacă a fost cerut în timpul judecății.”

Acest text de lege este raportat la prevederile constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 124 — „Înfăptuirea justiției”.

Examinând excepția, Curtea constată următoarele:

Prevederile art. 88 din Legea nr. 36/1995 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, pentru motive similare. Astfel,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 88 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, excepție ridicată de Societatea Comercială „Hotel Lido” — S.R.L. în Dosarul nr. 22.014.01/299/2007 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 612

din 6 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) din Legea nr. 546/2002 privind grațierea și procedura acordării grațierii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) din Legea nr. 546/2002 privind grațierea și procedura acordării grațierii, excepție ridicată de Claudiu Marian în Dosarul nr. 4102.01/320/2006 al Judecătoriei Târgu Mureș.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

prin Decizia nr. 747 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 4 iunie 2009, Curtea, făcând referire la jurisprudența sa anterioară, a reținut că susținerea autorului excepției referitoare la excluderea, în temeiul prevederilor de lege criticate, a posibilității persoanelor străine de moștenire de a contesta certificatul de moștenitor este nefondată, dat fiind că în cuprinsul textului de lege nu se face nicio distincție între succesori și terțele persoane care ar putea fi vătămate prin folosirea unui certificat de moștenitor emis cu încălcarea legii.

Pe de altă parte, Curtea a reținut că, potrivit art. 99 alin. 1 coroborat cu art. 100 alin. 1 din Legea nr. 36/1995, actele notariale sunt supuse controlului judecătoresc și pot fi atacate de părți sau de orice persoană interesată prin acțiune în anulare la instanța judecătorească, în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă.

Considerentele și soluția pronunțată în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4102.01/320/2006, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (2) din Legea nr. 546/2002 privind grațierea și procedura acordării grațierii**, excepție ridicată de Claudiu Marian în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) referitoare la aplicarea legii penale mai favorabile, ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și ale art. 78

referitoare la *Intrarea în vigoare a legii*, deoarece, în opinia sa, instanța de judecată nu a aplicat în mod corect legea mai favorabilă cuprinsă în art. 136 alin. 3 din Codul penal, potrivit căruia, în caz de grațiere, termenul de reabilitare curge de la data actului de grațiere. De asemenea, instanța de drept comun a reținut în mod nelegal aplicarea dispozițiilor art. 37 lit. b) din Codul penal referitoare la recidiva postexecutorie.

Potrivit art. 16 alin. (1) din Constituție, cetățenii sunt egali în fața legii. În pofida acestui principiu, textul legal criticat instituie un tratament inegal pentru persoanele aflate în aceeași situație juridică. Astfel, în cazul în care o faptă a fost comisă în participație de mai mulți autori, este posibil ca, din motive obiective, unul dintre autori să fie condamnat la o dată ulterioară și deci să fie privat de drepturile de care au beneficiat ceilalți, respectiv să fie lipsit de efectele grațierii pentru perioada cuprinsă între intrarea în vigoare a actului de grațiere și rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii de condamnare.

În sfârșit, autorul excepției mai consideră că art. 13 alin. (2) din Legea nr. 546/2002 contravine prevederilor art. 78 din Constituție, deoarece legea nu poate intra în vigoare în cazuri individuale, ci, având un caracter general, ar trebui să conțină data exactă de la care va produce efecte juridice.

Judecătoria Târgu Mureș opinează că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13 alin. (2) din Legea nr. 546/2002 privind grațierea și procedura acordării grațierii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 755 din 16 octombrie 2002, care au următorul conținut: „*Atunci când legea de grațiere intră în vigoare înaintea rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, grațierea își produce efectele numai de la data rămânerii definitive a hotărârii.*”

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) din Legea nr. 546/2002 privind grațierea și procedura acordării grațierii, excepție ridicată de Claudiu Marian în Dosarul nr. 4102.01/320/2006 al Judecătoria Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 385 din 25 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 5 mai 2008, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) din Legea nr. 546/2002, statuând că prevederile, „potrivit cărora grațierea își produce efectele numai de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare atunci când legea de grațiere intră în vigoare înaintea acestei hotărâri, nu sunt de natură a afecta principiul egalității cetățenilor în fața legii, deoarece se aplică tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică circumscrisă de text. De altfel, prin Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003, Curtea a statuat că este încălcat principiul egalității atunci când se limitează aplicarea legii de grațiere la pedepse, măsuri și sancțiuni stabilite prin hotărâri judecătorești rămase definitive până la intrarea în vigoare a legii, excluzându-se pedepsele, măsurile și sancțiunile aplicate ulterior pentru fapte săvârșite până la această dată.

Dispozițiile legale criticate nu contravin nici prevederilor constituționale referitoare la principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, deoarece nu conțin nicio dispoziție de natură a interzice aplicarea acestuia. De altfel, potrivit art. 21 din Legea nr. 546/2002, dispozițiile legii criticate «se aplică numai cererilor de grațiere depuse după intrarea ei în vigoare, precum și cererilor de grațiere anterioare, dacă această reglementare este mai favorabilă.»

Însă modul de aplicare a dispozițiilor art. 13 alin. (2) din Legea nr. 546/2002 nu mai este o problemă de constituționalitate, ci una de interpretare, care nu intră în competența instanței de contencios constituțional.

Nu poate fi primită nici critica referitoare la art. 78 din Constituție, deoarece, potrivit art. 22, Legea nr. 546/2002 a intrat în vigoare în termen de 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României. Or, stabilirea acestui moment satisface pe deplin exigența constituțională referitoare la intrarea în vigoare a legii, potrivit căreia acest lucru se poate face și la o dată ulterioară prevăzută în textul ei.”

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru transmiterea unui imobil, aflat în domeniul public al statului,
din administrarea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național
în administrarea Centrului de Pregătire Profesională în Cultură**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unui imobil, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, aflat în domeniul public al statului, din administrarea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național în administrarea Centrului de Pregătire Profesională în Cultură.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile

interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, se modifică în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul culturii și patrimoniului național,
Kelemen Hunor
Viceprim-ministru,
Markó Béla
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 19 mai 2010.
Nr. 482.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului aflat în domeniul public al statului, care se transmite din administrarea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național în administrarea Centrului de Pregătire Profesională în Cultură

Nr. MFP Codul de clasificare	Caracteristici Valoarea de inventar — lei —	Denumirea bunului care face obiectul actului normativ	Temeiul legal din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, în baza cărui se face trecerea din domeniul public al statului	Administratorul de la care se transferă	Administratorul la care se transferă
1	2	3	4	5	6
33423 8.29.04	Casă — 1.034 m ² Suprafață desfășurată — curte și grădină — 634 m ² 1.677.878 lei	Imobil București, intr. Iulia Hasdeu nr. 3, sectorul 1	art. 12 alin. (1)	Ministerul Culturii și Patrimoniului Național	Centrul de Pregătire Profesională în Cultură

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea sumei prevăzute ca justă despăgubire pentru imobilele ce constituie amplasamentul lucrării de utilitate publică aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 686/2007 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Sporirea capacității de circulație pe Centura Ploiești Vest km 0+000 — km 12+850”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (4) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă suplimentarea sumei prevăzute ca justă despăgubire pentru imobilele ce constituie amplasamentul lucrării de utilitate publică aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 686/2007 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Sporirea capacității de circulație pe Centura Ploiești Vest km 0+000 — km 12+850”,

cu completările ulterioare, cu suma globală estimată de 173 mii lei, alocată de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita prevederilor anuale aprobate prin Legea bugetului de stat pe anul 2010 nr. 11/2010.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) este aferentă imobilelor cuprinse în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 686/2007, cu completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 19 mai 2010.
Nr. 486.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Lărgire la 4 benzi — Centura București Sud între A2 (km 23 + 600) și A1 (km 55 + 520)”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă amplasamentul lucrării de utilitate publică „Lărgire la 4 benzi — Centura București Sud între A2 (km 23 + 600) și A1 (km 55 + 520)”, potrivit hărții topografice prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se aprobă declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică prevăzut la art. 1, expropriator fiind statul român, prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

Art. 3. — Se aprobă ca justă despăgubire pentru imobilele ce constituie amplasamentul lucrării de utilitate publică prevăzut la art. 1 suma globală estimată de 71.682 mii lei, alocată de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate cu această destinație conform Legii bugetului de stat nr. 11/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 27 ianuarie 2010, la cap. 84.01 „Transporturi”, titlul „Alte transferuri”, poziția „Investiții ale agenților economici cu capital de stat”.

Art. 4. — Suma prevăzută la art. 3 se virează de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, în termen de cel mult 30 de zile de la data solicitării acesteia, într-un cont bancar

*) Anexa se comunică persoanelor fizice și juridice interesate, la solicitarea acestora, de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., care este depozitarul acesteia, imposibilitatea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hărții topografice fiind determinată de impedimente de natură tehnico-redacțională.

deschis pe numele Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. pentru lucrarea prevăzută la art. 1, în vederea efectuării despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 5. — Planul cu amplasamentul lucrării, delimitarea suprafețelor și a construcțiilor supuse exproprierii, precum și tabelul cu imobilele care constituie coridorul de expropriere se

aduc la cunoștința publică prin afișare la sediile consiliilor locale implicate și vor rămâne afișate până la finalizarea procedurii de despăgubire.

Art. 6. — Regularizarea documentațiilor cadastrale se va efectua de către expropriator, pe baza proiectului tehnic și a detaliilor de execuție, fără a afecta dispozițiile prezentei hotărâri, cu respectarea reglementărilor în vigoare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 26 mai 2010.
Nr. 499.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Centura de ocolire Craiova — varianta Sud DN 56—DN 55—DN6”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Centura de ocolire Craiova — varianta Sud DN 56—DN 55—DN6”, județul Dolj, prevăzuți în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor prevăzute anual cu această destinație, precum și din alte surse legal

constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu
Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Elena Gabriela Udrea
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 26 mai 2010.
Nr. 500

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

privind criteriile generale de organizare și desfășurare a admiterii în ciclul de studii universitare de licență, de masterat și de doctorat pentru anul universitar 2010—2011

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 364/2010 privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar și superior de stat în anul școlar/universitar 2010—2011, coroborate cu prevederile Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind repartizarea cifrelor de școlarizare pe instituții de învățământ superior, în vederea admiterii la studii în anul universitar 2010—2011,

în conformitate cu prevederile Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 288/2004 privind organizarea studiilor universitare, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 133/2000 privind învățământul universitar și postuniversitar de stat cu taxă, peste locurile finanțate de la bugetul de stat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 441/2001, cu modificările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 1.004/2002 privind stimularea elevilor și studenților care au primit distincții la olimpiadele școlare internaționale organizate pentru învățământul preuniversitar și a doctoranzilor care au obținut rezultate deosebite în activitatea de cercetare, cu modificările și completările ulterioare, al Hotărârii Guvernului nr. 749/2009 pentru aprobarea Nomenclatorului domeniilor, a structurilor instituțiilor de învățământ superior și a specializărilor/programeelor de studii universitare de licență acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu de acestea, cu modificările și completările ulterioare, al Hotărârii Guvernului nr. 404/2006 privind organizarea și desfășurarea studiilor universitare de masterat, al Hotărârii Guvernului nr. 567/2005 privind organizarea și desfășurarea studiilor universitare de doctorat, cu modificările ulterioare, precum și al Hotărârii Guvernului nr. 81/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

CAPITOLUL I

Organizarea admiterii

Art. 1. — Admiterea în învățământul superior de stat și particular, pentru fiecare ciclu de studii universitare, se organizează prin concurs, pe baza metodologiilor proprii de admitere stabilite de către fiecare instituție de învățământ superior, cu respectarea prevederilor legislației în vigoare și ale prezentului ordin.

Art. 2. — (1) Pentru ciclul de studii universitare de licență, admiterea se organizează pe domenii de studii universitare, la specializările/programele de studii autorizate să funcționeze provizoriu sau acreditate în cadrul instituției de învățământ superior, în conformitate cu legislația în vigoare.

(2) Pentru ciclul de studii universitare de masterat organizate conform Legii nr. 288/2004 privind organizarea studiilor universitare, cu modificările și completările ulterioare, admiterea se realizează în conformitate cu legislația în vigoare.

(3) Pentru ciclul de studii universitare de doctorat organizate conform Legii nr. 288/2004, cu modificările și completările ulterioare, admiterea se realizează pe domeniile aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului în cadrul instituției de învățământ superior acreditate în acest sens, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 3. — (1) Concursul pentru admiterea la toate formele de învățământ ale studiilor universitare menționate în art. 2 se poate organiza în una sau două sesiuni, înainte de începerea anului universitar.

(2) Perioadele celor două sesiuni de admitere, formele și probele de concurs se stabilesc prin metodologie proprie și se fac publice conform prevederilor legale în vigoare, prin afișare la sediul instituției de învățământ superior și prin publicare pe pagina proprie de web.

Art. 4. — Admiterea la studii universitare de licență poate să fie susținută în limba română sau în limbile minorităților naționale, dacă disciplinele de concurs au fost studiate în limba respectivă.

Art. 5. — Pentru studiile universitare organizate într-o limbă de largă circulație internațională, admiterea va conține

obligatoriu o probă de competență lingvistică. Competența lingvistică poate fi dovedită prin certificate de competență lingvistică eliberate de către instituții recunoscute de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

CAPITOLUL II

Candidații la admitere

Art. 6. — (1) La admiterea în ciclul de studii universitare de licență pot candida absolvenții de liceu cu diplomă de bacalaureat sau diplomă echivalentă cu aceasta.

(2) La admiterea în ciclul de studii universitare de masterat pot candida absolvenții cu diplomă de licență ai ciclului de studii universitare de licență organizate conform Legii nr. 288/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și absolvenții cu diplomă de licență sau echivalentă ai studiilor universitare de lungă durată organizate conform Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) La admiterea în ciclul de studii universitare de doctorat pot candida absolvenții cu diplomă de licență sau echivalentă ai studiilor universitare de lungă durată organizate conform Legii nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și absolvenții cu diplomă de master ai ciclului de studii universitare de masterat organizate conform Legii nr. 288/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(4) La admiterea în toate ciclurile de studii universitare pot candida cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ai statelor aparținând Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene în aceleași condiții prevăzute de lege pentru cetățenii români, inclusiv în ceea ce privește taxele de școlarizare. Recunoașterea studiilor efectuate de către aceștia în țările de domiciliu se va realiza de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(5) La admiterea în toate ciclurile de studii universitare cu predare în limba română, cetățenii străini au obligația să prezinte un certificat de competență lingvistică pentru limba română, eliberat de către instituții abilitate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Aceeași condiție se impune și

în cazul transferurilor cursanților între instituțiile de învățământ superior acreditate, care potrivit legii au dreptul să școlarizeze cetățenii străini și sunt recunoscute de către statul român.

Art. 7. — (1) Un candidat declarat admis poate beneficia de finanțare de la buget o singură dată, pentru fiecare dintre cele 3 cicluri de studii universitare.

(2) Depășirea duratei învățământului gratuit, prevăzută de lege, se suportă de către studenți.

(3) Candidații la studiile universitare de licență care au obținut în perioada studiilor liceale distincții (premiile I, II, III, mențiuni, premii speciale) la olimpiadele școlare internaționale recunoscute de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului beneficiază de dreptul de a se înscrie, fără susținerea concursului de admitere, pe locuri finanțate de la buget, la cursurile a două specializări. De această prevedere se poate beneficia o singură dată, cu respectarea legislației în vigoare.

(4) Instituțiile de învățământ superior pot prevedea, în metodologiile proprii și în conformitate cu prevederile legale în vigoare, condiții specifice de admitere pentru cei care au obținut distincții la olimpiadele și concursurile școlare naționale, recunoscute de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, și la cele internaționale, altele decât cele menționate la alin. (3).

CAPITOLUL III Înscrierea candidaților

Art. 8. — Instituțiile de învățământ superior vor aduce la cunoștința candidaților condițiile și documentele necesare pentru înscriere, prin afișare la sediul instituțiilor și pe pagina proprie de web.

Art. 9. — (1) Candidații care au promovat examenul de bacalaureat în sesiunile corespunzătoare anului școlar 2009—2010 pot prezenta la înscriere, pentru sesiunea imediat următoare examenului de bacalaureat în anul 2010, în locul diplomei de bacalaureat adeverința eliberată de către liceu, în care se menționează media generală de la bacalaureat, mediile obținute în anii de liceu, termenul de valabilitate și că nu a fost eliberată diploma de bacalaureat.

(2) În vederea înmatriculării, candidații admiși pe locurile finanțate de la buget au obligația să depună, până la data stabilită prin metodologia proprie de admitere, diploma de bacalaureat (adeverință pentru candidații care au promovat examenul de bacalaureat în sesiunea 2009—2010)/licență/disertație, în original, la secretariatul facultății/departamentului.

(3) Neprezentarea diplomei de bacalaureat (adeverinței) în original, din vina exclusivă a candidatului admis, în termenul stabilit prin metodologia proprie de admitere duce la pierderea locului finanțat de la buget și la neînmatricularea în instituția de învățământ superior respectivă.

(4) Pentru înscrierea la studii universitare de masterat, precum și la studii universitare de doctorat, instituțiile de învățământ superior vor prevedea în metodologia proprie de admitere condițiile și documentele necesare, pe care o vor aduce la cunoștința candidaților prin afișare la sediul instituției și pe pagina proprie de web.

(5) Pentru fiecare candidat înscris la admitere, instituțiile de învățământ superior vor colecta datele cuprinse în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 10. — Instituțiile de învățământ superior au obligația să restituie, după afișarea rezultatelor finale, în cel mult 48 de ore de la depunerea cererii și necondiționat, fără perceperea unor taxe, dosarele candidaților respinși sau ale celor care renunță la locul obținut prin admitere.

Art. 11. — (1) Instituțiile de învățământ superior pot percepe de la candidați, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, taxe de înscriere pentru organizarea și desfășurarea admiterii, în cuantumurile aprobate de senatele universitare.

(2) Senatele universitare pot prevedea, prin metodologiile proprii de admitere, scutirea de plata acestor taxe sau reducerea lor.

(3) Copiii personalului didactic sunt scutiți de plata taxelor de înscriere la concursurile de admitere în învățământul superior, o singură dată, pentru fiecare ciclu de studii universitare.

CAPITOLUL IV Rezultatele admiterii

Art. 12. — (1) Media generală minimă de admitere la studii universitare de licență nu poate fi mai mică decât nota 5 (cinci) sau decât un număr minim de puncte echivalent cu această notă.

(2) Mediile generale de admitere la studii universitare de masterat și doctorat sunt stabilite prin metodologiile proprii ale instituției de învățământ superior.

(3) Mediile generale/Punctajele generale obținute de candidați la admitere sunt valabile pentru stabilirea ordinii de clasificare numai la instituția de învățământ superior la care aceștia au candidat, în conformitate cu metodologiile proprii de admitere.

(4) Metodologiile proprii de admitere ale instituțiilor de învățământ superior trebuie să prevadă criteriile de departajare a candidaților, inclusiv în cazul mediilor egale obținute la admitere, astfel încât numărul candidaților declarați admiși, cu finanțare de la bugetul de stat, să nu depășească cifra de școlarizare alocată fiecărui domeniu sau fiecărei specializări/fiecărui program de studii.

(5) Pentru fiecare candidat declarat admis și înmatriculat, instituțiile de învățământ superior vor colecta datele cuprinse în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 13. — Rezolvarea contestațiilor este în exclusivitate de competența instituțiilor de învățământ superior, conform metodologiilor proprii de admitere. Nu se admit contestații pentru probele orale. Decizia comisiei de contestații este definitivă.

CAPITOLUL V Dispoziții finale

Art. 14. — Conducerile instituțiilor de învățământ superior au întreaga responsabilitate pentru organizarea și desfășurarea examenului de admitere pentru fiecare ciclu de studii universitare.

Art. 15. — Locurile rămase neocupate după admitere se gestionează la nivelul fiecărei instituții de învățământ superior, potrivit prevederilor legale în vigoare, în cadrul aceluiași ciclu de studii universitare.

Art. 16. — Prevederile prezentului ordin vor fi duse la îndeplinire de către Direcția generală învățământ superior din cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, precum și de către senatele universitare.

Art. 17. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului educației, cercetării și inovării nr. 3.331/2009 privind criteriile generale de organizare și desfășurare a admiterii în ciclul de studii universitare de licență, de masterat și de doctorat pentru anul universitar 2009—2010, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 4 mai 2009, cu completările ulterioare.

Art. 18. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Daniel Petru Funeriu

București, 17 mai 2010.
Nr. 3.855.

DATELE
care se solicită tuturor candidaților la admitere de către instituțiile de învățământ superior
(pentru toate ciclurile de studii universitare)

Date privind candidatul

Nr. crt.	Câmpuri	Subcâmpuri	Observații
	Secțiunea I.1 — Date personale ale candidatului ¹ cu cetățenie română/străină		
1.	Numele de familie la naștere (din certificatul de naștere)		
2.	Numele de familie actual (după căsătorie, înfiere, modificare la cerere, dacă este cazul, conform actului doveditor)		
3.	Prenumele		
4.	Inițialele tatălui/mamei ²		
5.	CNP ³		
6.	Data nașterii	Anul	
		Luna	
		Ziua	
7.	Locul nașterii	Țara de origine	
		Județul/(Țara) ⁴	
		Localitatea	
8.	Sexul	F/M	
9.	Starea civilă ⁵	Căsătorit(ă)	
		Necăsătorit(ă)	
		Divorțat(ă)/Văduv(ă)	
10.	Starea socială ⁶ specială	Orfan (de un părinte sau de ambii părinți)/provenit din case de copii/provenit din familie monoparentală	
11.	Cetățenia	Română, cu domiciliul în România/străinătate	
		Alte cetățenii	
		Cetățenie anterioară, dacă este cazul	
12.	Etnia ⁷		
13.	Domiciliul stabil	Țara	
		Județul ⁸ /(Țara) ⁹	
		Orașul/Comuna/Satul	
		Adresă (stradă, număr, bloc, scară, etaj, apartament, sector) ¹⁰	
14.	Actul de identitate/Documentul de călătorie ¹¹	Seria	
		Numărul	
		Eliberat	
		Data eliberării	
		Perioada de valabilitate	
15.	Alte date personale ale candidatului	Telefon, adresă de e-mail	
16.	Candidat care se încadrează în categoria persoanelor cu dizabilități	Se bifează numai de persoanele aflate în această situație, pe bază de documente.	

Nr. crt.	Câmpuri	Subcâmpuri	Observații
Secțiunea I.3.a — Date privind pregătirea anterioară a candidatului ¹² (absolvent de liceu)			
1.	Studiile preuniversitare absolvite, nivel liceu	Instituția unde a absolvit Țara Localitatea Județul Profilul/Domeniul Durata studiilor Anul absolvirii Forma de învățământ (zi/seral/FR/ID)	
2.	Datele de identificare ale diplomei	Tipul (diploma de bacalaureat sau echivalentă pentru candidatul care a absolvit studii anterioare în străinătate) Seria Numărul Emisă de Anul emiterii Numărul foii matricole care însoțește actul de studii	
3.	Alte observații (pentru cazurile în care candidatul a absolvit studii anterioare în străinătate)	Vizarea/Recunoașterea diplomei prezentate (DPIRP — acorduri bilaterale/CNRED/Direcția cetățeni străini din MECTS) Nr./Serie act de recunoaștere/echivalare (eliberat de DPIRP/CNRED) ¹³	
Secțiunea I.3.b — Date privind pregătirea anterioară a candidatului ¹⁴ (absolvent de ciclu de învățământ universitar)			
1.	Studiile universitare absolvite	Țara Localitatea Județul Denumirea instituției de învățământ superior Facultatea Domeniul/Profilul Programul de studii/Specializarea Titlul obținut Forma de învățământ (ZI/FR/ID/seral) Forma de finanțare a studiilor (buget/taxă) Durata studiilor (număr de ani sau număr de semestre, după caz) Anul absolvirii	
2.	Datele de identificare ale actului de studii	Tipul — denumirea (diplomă/diplomă de licență/echivalentă/diplomă de master) Seria Numărul Emitentul Anul emiterii Supliment diplomă/Foaia matricolă care însoțește actul de studii	

Nr. crt.	Câmpuri	Subcâmpuri	Observații
3.	Alte observații	Vizarea/Recunoașterea diplomei prezentate (DPIRP — acorduri bilaterale/CNRED) Nr./Serie act de recunoaștere/echivalare (eliberat de DPIRP/CNRED) ¹⁵	

NOTĂ:

Numerotarea secțiunilor I.1 și I.3 corespunde cu cea care va fi utilizată în Registrul matricol unic. Secțiunea I.3.b se aplică și pentru înscrierea la studiile universitare de masterat și/sau doctorat.

¹ La înscriere sau la modificarea datelor personale (după caz).

² Acolo unde este cazul (de exemplu: familie monoparentală).

³ Sau alt cod de identificare personală pentru candidații străini.

⁴ Numai pentru candidații străini.

⁵ Poate să nu fie declarată.

⁶ Se aplică doar candidaților cu o situație socială specială.

⁷ Numai pentru candidații români (poate să nu fie declarată).

⁸ Numai pentru candidații români.

⁹ Numai pentru candidații străini.

¹⁰ Se solicită și pentru studenții străini.

¹¹ Documentul de călătorie numai pentru candidații străini (act de identitate pentru cetățenii UE/SEE sau pașaport pentru studenții străini cu altă cetățenie decât UE/SEE).

¹² Pentru candidatul străin care vrea să studieze în România se va considera numai documentul care atestă recunoașterea/echivalarea studiilor anterioare (document eliberat de Direcția de specialitate din MECS), care permit înscrierea în învățământul superior.

¹³ Aplicabil pentru candidații români care au finalizat studiile anterioare în străinătate sau pentru candidații străini.

¹⁴ Se aplică și pentru candidații străini.

¹⁵ Idem 13.

ANEXA Nr. 2

DATELE

care se solicită tuturor studenților declarați admiși și înmatriculați, începând cu anul universitar 2009 — 2010
(pentru toate ciclurile de studii universitare)

I. Date privind studentul

Nr. crt.	Câmpuri	Subcâmpuri	Observații
	Secțiunea I.1. — Date personale ale studentului ¹ cu cetățenie română/străină		
1.	Numele de familie la naștere (din certificatul de naștere)		
2.	Numele de familie actual (după căsătorie, înfiere, modificare la cerere, dacă este cazul, conform actului doveditor)		
3.	Prenumele		
4.	Inițialele tatălui/mamei ²		
5.	CNP ³		
6.	Data nașterii	Anul	
		Luna	
		Ziua	
7.	Locul nașterii	Țara de origine	
		Județul/(cod țară ⁴)	
		Localitatea	
8.	Sexul	F/M	
9.	Starea civilă ⁵	Căsătorit(ă)	
		Necăsătorit(ă)	
		Divorțat(ă)/Văduv(ă)	
10.	Starea socială ⁶ specială	Orfan (de un părinte sau de ambii părinți)/Provenit din case de copii/Provenit din familie monoparentală	
		Student cu dizabilități	

Nr. crt.	Câmpuri	Subcâmpuri	Observații
11.	Cetățenia	Română, cu domiciliul în România/străinătate	
		Alte cetățenii	
		Cetățenie anterioară, dacă este cazul	
12.	Etnia ⁷		
13.	Domiciliul stabil	Țara	
		Județul ⁸ /(cod țară ⁹)	
		Orașul/Comuna/Satul	
		Adresă (strada, număr, bloc, scara, etaj, apartament, sector) ¹⁰	
14.	Actul de identitate/Documentul de călătorie ¹¹	Seria	
		Numărul	
		Eliberat	
		Data eliberării	
		Perioada de valabilitate	
15.	Alte date personale ale studentului	Telefon, adresă de e-mail (cu afiliere la universitate)	
16.	Candidat care se încadrează în categoria persoanelor cu dizabilități	Se bifează numai de persoanele aflate în această situație, pe bază de documente.	
	Secțiunea I.2. — Date privind școlaritatea studentului ¹²		
1.	Universitatea		
2.	Facultatea/Departamentul		
3.	Ciclul de studii	Licență, masterat, doctorat	
4.	Domeniul fundamental de artă, știință și cultură		
5.	Domeniul de studii		
6.	Programul de studii/specializarea	Denumire	
		Localitatea în care se desfășoară programul de studii	
		Limba de predare în care se desfășoară programul de studii	
		Durata programului de studii/specializării	
		Număr de credite	
7.	Anul universitar		
8.	Anul de studii		
9.	Forma de învățământ	Zi	
		Frecvență redusă	
		Învățământ la distanță	
10.	An pregător (pentru studiul limbii române de către studenții străini)		
11.	Forma de finanțare a studiilor	Susținut de la buget	
		Cu taxă (CPL, CPV, bursier, CPNV)	

Nr. crt.	Câmpuri	Subcâmpuri	Observații
12.	Tipul de bursă	Nebursier Bursier Bursier, cu bursă acordată pe criterii profesionale (de excelență, de merit, de studiu) Bursă de excelență Bursă de merit Bursă de studiu Bursier, cu bursă acordată pe criterii sociale Alte tipuri de bursieri Bursă olimpic internațional	
13.	Situția școlară la începutul anului universitar	Admis prin concurs Admis ca olimpic (național/internațional) Admis la continuare de studii Repartizat de minister (bursier al statului român) ¹³ — numai pentru studenții străini Admis la studii paralele Transferat în interiorul universității Reînmatriculat Promovat (integralist) Promovat (promovat prin credite) Revenire din întrerupere de studii Prelungire școlară Transfer interuniversitar Universitatea de la care s-a transferat Înscris pentru prima oară ca student în ciclul respectiv de studii Provenit din promoția curentă/anterioară (de liceu, licență, master, în funcție de ciclul la care este admis) Admis/Student la un al doilea program de studii din același ciclu de studii universitare	
14.	Situția școlară la sfârșitul anului universitar	Promovat (integralist) Promovat (promovat prin credite) Număr de credite (atât pentru promovare integrală, cât și pentru promovare parțială) Exmatriculat Prelungire școlară Retras de la studii Întrerupere de studii semestrul I Întrerupere de studii semestrul II Absolvent (cu sau fără diplomă) Student în semestru de mobilitate Erasmus/Socrates Cu situația neîncheiată	
15.	Alte date privind școlăritatea studentului		

Nr. crt.	Câmpuri	Subcâmpuri	Observații
Secțiunea I.3.a — Date privind pregătirea anterioară a studentului ¹⁴ (absolvent de liceu)			
1.	Studiile preuniversitare absolvite, nivel liceu	Denumirea instituției unde a absolvit Țara Localitatea Județul Profilul/Domeniul Durata studiilor Anul absolvirii Forma de învățământ (zi/seral/FR/ID)	
2.	Datele de identificare ale diplomei	Tipul (diplomă de bacalaureat sau echivalentă pentru candidatul care a absolvit studii anterioare în străinătate) Seria Numărul Emitentul Anul emiterii Foaia matricolă care însoțește actul de studii	
3.	Alte observații (pentru cazurile în care candidatul a absolvit studii anterioare în străinătate)	Vizarea/Recunoașterea diplomei prezentate (DGRIAE — acorduri bilaterale/CNRED/direcția de specialitate din MECTS) Nr./Serie act de recunoaștere/echivalare (eliberat de DGRIAE/ CNRED) ¹⁵	
Secțiunea I.3.b — Date privind pregătirea anterioară a studentului ¹⁶ (absolvent de facultate)			
1.	Studiile universitare absolvite	Țara Localitatea Județul Denumirea instituției de învățământ superior Facultatea Domeniul/Profilul Programul de studii/Specializarea Titlul obținut Forma de învățământ ¹⁷ (zi/FR/ID/seral) Forma de finanțare a studiilor ¹⁸ (buget/taxă) Durata studiilor (numărul de ani sau numărul de semestre, după caz) Anul absolvirii	
2.	Datele de identificare ale actului de studii	Tipul/Denumirea (diplomă/diplomă de licență/echivalentă) Seria Numărul Emitentul Anul emiterii Supliment diplomă/Foaia matricolă care însoțește actul de studii ¹⁹	

Nr. crt.	Câmpuri	Subcâmpuri	Observații
3.	Alte observații	Vizarea/Recunoașterea diplomei prezentate (DPIRP — acorduri bilaterale CNRED) Număr/Serie act de recunoaștere/echivalare (eliberat de DPIRP/CNRED) ²⁰	
Secțiunea I.4 — Date de tip administrativ privind studentul			
1.	Numărul matricol din registrul matricol (al facultății)	Din registrul facultății	
2.	Informații privind cazarea studenților	Căminist	
		Căminist, cu unul dintre părinți cadru didactic	
		Necăminist, cu subvenție cazare	
		Necăminist	
	Alte informații privind cazarea studenților înregistrate la nivelul instituției dumneavoastră		
3.	Alte categorii de informații având caracter administrativ	Trebuie să fie detaliate.	
4.	Alte opțiuni ale candidatului român	Moldova — Ordin cifră/Ordin DPIRP	
Secțiunea I.5 — Date privind absolventul			
1.	Ciclul de studii absolvit	Licență/Masterat/Doctorat	
		Licență/Masterat/Doctorat	
		Seria, nr.	
2.	Diploma de absolvire	Data eliberării	
		Instituția emitentă	
		Data susținerii examenului de finalizare studii	
3.	Alte date suplimentare	Media examenului de finalizare studii (calificativ de absolvire)	
		Nr. și seria atestatului de echivalare eliberat de CNRED ²¹	

¹ La înscriere sau la modificarea datelor personale (după caz).

² Acolo unde este cazul (de exemplu: familie monoparentală).

³ Sau alt cod de identificare personală pentru studenții străini.

⁴ Numai pentru studenții străini.

⁵ Poate să nu fie declarată.

⁶ Se aplică doar studenților cu o situație socială specială.

⁷ Numai pentru studenții români (poate să nu fie declarată).

⁸ Numai pentru studenții români.

⁹ Numai pentru studenții străini.

¹⁰ Se solicită și pentru studenții străini (nu s-a trecut în propunerea anterioară).

¹¹ Documentul de călătorie numai pentru studenții străini (act de identitate pentru cetățenii UE/SEE sau pașaport pentru studenții străini cu altă cetățenie decât UE/SEE).

¹² Se completează cu informații pe an universitar (pentru fiecare an universitar).

¹³ Doar pentru studenții străini.

¹⁴ Pentru studentul străin care vrea să studieze în România se va considera numai documentul care atestă recunoașterea/echivalarea studiilor anterioare (document eliberat de direcția de specialitate din MECS), care permite înscrierea în învățământul superior.

¹⁵ Aplicabil pentru studenții români care au finalizat anterior studiile în străinătate sau studenții străini care studiază în România.

¹⁶ Se aplică și pentru studenții străini.

¹⁷ Idem 16.

¹⁸ Idem 16.

¹⁹ Idem 16.

²⁰ Idem 13.

²¹ Se aplică doar studenților care au început studiile în România și au finalizat studiile în altă țară.

II. Date privind universitatea

Secțiunea II.1 — Structură administrativă			
1.	Universitatea		
2.	Facultatea/Departamentul		
3.	Ciclul de studii		
4.	Domeniul de studii (pe ciclu)	Licență, masterat, doctorat	
5.	Programul de studii/Specializarea		
6.	Acreditat/Autorizat provizoriu		
7.	Anul universitar		
8.	Forma de învățământ	Zi (inclusiv seral)	
		Frecvență redusă	
		Învățământ la distanță	
Secțiunea II.2 — Date privind cifrele de școlarizare			
1.	Anul de studii		
2.	Cifra de școlarizare aprobată pentru fiecare ciclu de studiu (facultate/specializare)	Ciclu de studiu	
		Facultate	
		Specializare/Program de studiu	
		Finanțare de la buget — ordin MECS	
		Finanțare cu taxă	
3.	Tineri cetățeni din Republica Moldova		
4.	Studenți de etnie rromă școlarizați pe locurile speciale		
5.	Ordinul DGIAER pentru bursierii statului român		
6.	Burse străini		

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

HOTĂRÂREA**din 6 decembrie 2007, definitivă la 6 martie 2008,
în Cauza Bragadireanu împotriva României**

(Cererea nr. 22.088/04)

În Cauza Bragadireanu împotriva României,
Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), statuând în cadrul unei camere formate din: domnul B.M. Zupančič, președinte, domnul C. Bîrsan, doamna A. Gyulumyan, domnul E. Myjer, domnul David Thór Björgvinsson, doamna I. Ziemele, doamna I. Berro-Lefèvre, judecători, și domnul S. Quesada, grefier de secție,
după ce a deliberat în camera de consiliu la data de 15 noiembrie 2007,
pronunță următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 22.088/04) îndreptată împotriva României, prin care un cetățean al acestui stat, domnul Alexandru Bragadireanu (*reclamantul*) a sesizat Curtea la data de 25 mai 2004, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Reclamantul, care a beneficiat de asistență judiciară, a fost reprezentat de domnul A. Grigoriu, avocat exercitând profesia în București. Guvernul român (*Guvernul*) a fost reprezentat de agentul său, doamna B. Ramașcanu, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. Reclamantul a invocat, în special, că menținerea sa în detenție, pe fondul gravelor sale probleme de sănătate, și față de calitatea îngrijirilor medicale primite în închisoare, a încălcat art. 3 din Convenție. De asemenea, el s-a plâns, în temeiul art. 6 din Convenție, că procedura penală desfășurată împotriva sa a fost injustă și a avut o durată prea lungă.

4. La data de 4 iulie 2006, Curtea a hotărât să comunice Guvernului plângerea de mai sus și să acorde prioritate oficială cererii, în baza Regulii 41 din Regulamentul Curții. În temeiul prevederilor art. 29 § 3 din Convenție, Curtea a decis să analizeze în același timp fondul și admisibilitatea cauzei.

ÎN FAPT**I. Circumstanțele cauzei**

5. Reclamantul s-a născut în anul 1954 și locuiește în București.

A. Procedura penală împotriva reclamantului

6. La data de 9 iunie 1993, reclamantul a fost reținut timp de 5 zile sub acuzația că și-a ucis concubina. La data de 14 iunie 1993, procurorul de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Giurgiu a dispus cercetarea reclamantului în stare de arest preventiv.

1. Analiza fondului de către instanțele interne

7. La data de 22 octombrie 1993, procurorul de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Giurgiu l-a trimis în judecată pe reclamant pentru săvârșirea infracțiunii de omor deosebit de grav, prevăzută de art. 176 lit. a) din Codul penal.

8. La datele de 4 aprilie, 10 octombrie, 28 noiembrie 1994, 9 ianuarie, 13 februarie și 15 mai 1995, în prezența reclamantului și a lui D.U., avocatul său ales, Tribunalul Județean Giurgiu a audiat diferiți martori. La data de 10 octombrie 1994, reclamantul a fost și el audiat. La data de 15 mai 1995, Tribunalul Județean Giurgiu a ascultat concluziile formulate de procuror, de partea civilă și de D.U. Ulterior, reclamantului i s-a dat dreptul la ultimul cuvânt.

9. Prin Sentința din 29 mai 1995, Tribunalul Județean Giurgiu l-a găsit pe reclamant vinovat de săvârșirea infracțiunii de omor

deosebit de grav și l-a condamnat la 20 de ani de închisoare. Instanța și-a întemeiat sentința pe depozițiile martorilor, pe declarațiile și comportamentul reclamantului și pe rapoartele medicale referitoare la moartea victimei. La data de 16 februarie 1996, sentința a fost confirmată, în urma apelului reclamantului, de către Curtea de Apel București, care a analizat dovezile prezentate de reclamant și de I.C., avocatul acestuia.

10. Reclamantul a formulat recurs în fața Curții Supreme de Justiție, afirmând că nu comisese crima și că, prin urmare, probele au fost greșit interpretate de instanțe.

2. *Evoluția stării de sănătate a reclamantului în timpul procedurii penale*

11. Reclamantul a fost trimis la spitalul penitenciar în perioadele 4 august—5 octombrie 1995, 4 aprilie—25 aprilie 1996 și, din nou, între 8 și 22 august 1996. Acolo el a fost supus mai multor intervenții chirurgicale. În anul 1996, a fost diagnosticat cu tumoare perianală, dar a refuzat o nouă operație.

Din cauza unei probleme severe la ochi, doctorii care l-au examinat pe reclamant au recomandat eliberarea lui.

12. În timpul procesului în fața Curții Supreme de Justiție, sănătatea reclamantului s-a deteriorat în mod constant. Prin urmare, el a lipsit de la aproape toate ședințele de judecată ținute în cauză, însă afirmă că ar fi solicitat în mod repetat suspendarea procesului din cauza bolii sale.

13. Din încheierile de ședință reiese că reclamantul a fost reprezentat fie de un avocat din oficiu, fie de un avocat ales, la majoritatea ședințelor de judecată.

14. La data de 17 februarie 1997, după ce l-au examinat pe reclamant și au consemnat, în mod special, că acesta a pierdut 20 kg în 6 luni, doctorii de la penitenciar au recomandat ca reclamantul să fie supus unei expertize de către Institutul de Medicină Legală. La data de 10 martie 1997, aceiași doctori au recomandat eliberarea reclamantului.

15. Acesta a fost internat din nou în perioada 8 ianuarie—30 mai 1997. În luna martie 2007, a fost transferat sub escortă la Spitalul Public Bagdasar din București, unde a suferit o colostomie. El susține că a fost legat cu cătușe de pat.

16. La data de 23 aprilie 1997, doctorii au recomandat punerea lui în libertate din cauza stării grave de sănătate.

17. La data de 15 mai 1997, Institutul de Medicină Legală a concluzionat că reclamantul a trebuit să urmeze un tratament de 3 luni, care l-a împiedicat să participe la proces.

3. Suspendarea procesului

18. La data de 27 mai 1997, Curtea Supremă de Justiție a suspendat procesul din cauza stării de sănătate a reclamantului, astfel cum a fost prezentată de raportul Institutului de Medicină Legală, adus ca probă în proces. De asemenea, ea a dispus

punerea în libertate a reclamantului, care a avut loc la data de 30 mai 1997.

19. Curtea Supremă de Justiție a solicitat periodic raportul de expertiză asupra stării de sănătate a reclamantului, pentru a vedea dacă motivele de suspendare a procesului mai persistau.

20. După eliberare, reclamantul a continuat să fie tratat pentru afecțiunea sa. La data de 15 ianuarie 1998, Institutul de Medicină Legală a certificat faptul că era necesar încă un tratament de 6 luni și că, în acest timp, reclamantul nu putea participa la proces.

21. La data de 10 martie 1999, instanța a ținut o ședință de judecată și a constatat că raportul medical nu fusese trimis încă. A stabilit următorul termen pentru data de 2 iunie 1999.

22. La data de 12 martie 1999, Institutul de Medicină Legală a informat Curtea Supremă de Justiție că reclamantul este capabil să participe la proces.

23. La data de 2 iunie 1999, instanța a luat notă de raportul medical, însă a observat câteva vicii de formă și l-a restituit Institutului de Medicină Legală. A stabilit următorul termen pentru data de 13 octombrie 1999.

4. Trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond

24. La data de 13 octombrie 1999, în prezența avocatului ales al reclamantului, Curtea Supremă de Justiție a constatat că nici procurorul, nici instanțele inferioare nu dispuseră evaluarea psihiatrică a reclamantului, impusă de lege pentru orice persoană urmărită pentru infracțiunea de omor deosebit de grav.

25. Prin urmare, în decizia rămasă definitivă din 25 octombrie 1999, Curtea Supremă de Justiție a casat hotărârile anterioare pronunțate în cauză și a trimis cauza spre rejudecare la Tribunalul Județean Giurgiu, dispunând evaluarea psihiatrică a reclamantului.

5. Reexaminarea cauzei

26. La data de 10 martie 2000, dosarul a fost trimis la Tribunalul Județean Giurgiu, care a ținut prima ședință la data de 10 aprilie 2000, apoi alte câteva, reclamantul fiind absent din cauza problemelor sale de sănătate. Cu toate acestea, el a fost reprezentat în proces în principal de către D.U., un avocat ales de el.

27. Probele aflate la dosar arătau că la data de 31 mai 2000 el a fost externat din spital.

28. La data de 20 noiembrie 2000, Tribunalul Județean Giurgiu a trimis cauza înapoi la procuror pentru a dispune expertiza psihiatrică.

29. Apelul procurorului împotriva acestei sentințe a fost admis de Curtea de Apel București prin Decizia rămasă definitivă din data de 1 martie 2001, care prevedea ca Tribunalul Județean Giurgiu să dispună chiar el expertizarea reclamantului, conform Deciziei Curții Supreme de Justiție din 25 octombrie 1999.

30. La data de 23 aprilie 2001, cauza a fost repusă pe rolul Tribunalului Județean Giurgiu.

31. În fața Tribunalului Județean Giurgiu au avut loc circa 20 de ședințe de judecată, cauza fiind amânată în mod repetat din cauza lipsei rapoartelor de expertiză sau din cauza citării incorecte a părților. Se pare că reclamantul nu s-a prezentat la niciuna dintre aceste ședințe, însă a fost reprezentat la cele mai multe dintre ele de către D.U., apărătorul său ales.

32. La data de 15 iunie 2001, reclamantul a fost internat pentru o altă operație.

33. La data de 14 septembrie 2001, Institutul de Medicină Legală a apreciat că reclamantul a necesitat un tratament medical de 4 luni, ce nu ar fi putut fi administrat în închisoare. Cu toate acestea, la data de 29 octombrie 2001, la cererea Tribunalului Județean Giurgiu, el a constatat că reclamantul era capabil să participe la proces.

34. La data de 5 noiembrie 2001, reclamantul s-a prezentat în fața comisiei medicale pentru examinarea sa psihiatrică.

35. La data de 27 martie 2002, raportul de expertiză psihiatrică a fost prezentat ca probă în proces. Acesta confirmă faptul că, din punct de vedere mintal, reclamantul avusese discernământ la data uciderii victimei. Tribunalul Județean Giurgiu a ascultat concluziile formulate de avocatul reclamantului și de procuror la data de 20 mai 2002 și a pronunțat sentința la data de 10 iunie 2002. Din cauza absențelor repetate ale reclamantului, datorate stării sale de sănătate, Tribunalul Județean Giurgiu nu l-a putut audia personal.

36. Instanța a reexaminat probele aflate la dosar și și-a întemeiat hotărârea pe coroborarea depozițiilor martorilor administrate de anchetatori și de instanțe cu rapoartele de expertiză referitoare la decesul victimei și cu comportamentul reclamantului față de concubina sa, față de fostele sale soții (martore în proces) și din timpul urmăririi penale și al procesului în fața instanței — inclusiv pe evaluarea răspunsurilor pe care le-a dat în timpul unui test cu poligraful pe care a fost de acord să-l dea la data de 12 iunie 1993 și în cadrul căruia nu a fost asistat de avocat —, precum și pe evaluarea psihiatrică a reclamantului. Tribunalul Județean Giurgiu l-a găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii de omor deosebit de grav și l-a condamnat la 20 de ani de închisoare.

37. Reclamantul, prin avocat, a formulat apel împotriva acestei sentințe, contestând interpretarea de fapt și de drept făcută de Tribunalul Județean Giurgiu. El și-a susținut nevinovăția și, în subsidiar, a solicitat instanței să îi reducă pedeapsa. Apelul i-a fost respins ca tardiv prin Decizia din 13 noiembrie 2002 a Curții de Apel București.

38. Cu toate acestea, la data de 28 februarie 2003, Curtea Supremă de Justiție, la cererea reclamantului, a casat decizia și a trimis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel București pentru o reanalizare a apelului. Ea a considerat că reclamantul respectase termenul legal de introducere a apelului.

39. Reclamantul nu s-a prezentat la niciuna dintre cele 4 ședințe de judecată în fața Curții de Apel București. I.C., reprezentantul său ales, s-a prezentat la una dintre aceste ședințe. Instanța a observat că atât reclamantul, cât și avocatul său au susținut că starea lor de sănătate nu le-a permis să se prezinte la ședințele de judecată. Totuși, Curtea de Apel București a constatat că reclamantul nu era internat în spital la momentul respectiv și că avocatul său nu și-a asigurat substituirea, deși instanța i-a solicitat acest lucru, conform legii.

40. La data de 29 mai 2003, Curtea de Apel București a desemnat din oficiu un reprezentant pentru reclamant. În aceeași zi, ea a analizat și a respins apelul, reclamantul nefiind prezent la ședința de judecată. Ea a constatat că probele confirmau vinovăția reclamantului și că, în circumstanțele speței, pedeapsa aplicată de Tribunalul Județean Giurgiu era justificată. Avocatul desemnat din oficiu a pledat pentru nevinovăția reclamantului și, în subsidiar, a solicitat instanței să reducă pedeapsa aplicată.

41. Reclamantul a formulat recurs împotriva acestei decizii la Curtea Supremă de Justiție, contestând, la fel ca mai înainte, interpretarea de fapt și de drept a instanțelor inferioare. Reclamantul nu s-a prezentat la niciunul dintre cele 3 termene de judecată acordate pe fondul cauzei. La primul termen s-a prezentat asistentul său personal (vezi paragraful 42 de mai jos), care a informat Curtea despre starea precară de sănătate a reclamantului și a solicitat o amânare pentru a-i permite reclamantului să numească un reprezentant. Instanța a amânat procesul și a numit un avocat pentru reclamant. Înainte de următorul termen, I.C., apărătorul reclamantului care îl reprezentase în apelul de mai sus, a făcut o cerere scrisă pentru o altă amânare, pe motiv că nu a avut timp să studieze întregul

dosar. În prezența avocatului din oficiu și a procurorului, instanța a admis cererea. Cu toate acestea, I.C. nu s-a prezentat la ultimul termen din data de 12 februarie 2004. Avocatul din oficiu a participat în numele reclamantului. Prin decizia rămasă definitivă din aceeași zi, după reevaluarea probelor aflate la dosar, Curtea Supremă de Justiție a confirmat sentința.

B. Detenția reclamantului

42. La data de 28 august 2003, reclamantul a fost examinat de o comisie de doctori de la Comisia pentru Protecția Persoanelor cu Handicap. Ei au stabilit că starea sa de sănătate era caracterizată printr-o deficiență funcțională severă care îi dădea dreptul la un asistent personal.

1. *Expertiza reclamantului în vederea amânării sau întreruperii executării pedepsei*

43. La data de 19 februarie 2004, reclamantul a depus o cerere pentru amânarea executării sentinței din motive medicale. Mai târziu, el a reformulat-o, solicitând întreruperea executării sentinței.

44. La data de 1 martie 2004, reclamantul a fost deferit Institutului de Medicină Legală în vederea exprimării unei opinii asupra chestiunii dacă era sau nu capabil să execute pedeapsa.

45. Doctorii de la Institutul de Medicină Legală l-au reexaminat pe reclamant și au constatat că stadiul bolii sale permitea continuarea detenției sale și că tratamentul său medical putea fi continuat în spitalele penitenciare:

„Patologia ... este severă, cu evoluție imprevizibilă, posibil către o prognoză fatală ce ar putea avea loc indiferent dacă [reclamantul] se află în închisoare sau este eliberat.”

Doctorii au trimis raportul la data de 30 septembrie 2004.

46. Pe baza acestei probe, cererea de întrerupere a reclamantului a fost respinsă la data de 18 octombrie 2004 de către Tribunalul Județean Giurgiu. Decizia a fost confirmată de Curtea de Apel București la data de 22 noiembrie 2004. Reclamantul nu a formulat recurs și, astfel, această decizie a rămas definitivă.

47. La data de 24 octombrie 2006, Institutul de Medicină Legală a declanșat o nouă expertiză a reclamantului pentru a evalua posibilitatea de a întrerupe executarea pedepsei. Totuși, la data de 30 august 2006, reclamantul a refuzat să continue această examinare, deoarece a considerat că nu-i va aduce niciun beneficiu.

2. Îngrijirile medicale și condițiile din închisoare

48. La data de 10 martie 2004, reclamantul a fost încarcerat pentru a executa restul pedepsei. El susține că a fost pus într-o celulă cu 30 de paturi dispuse pe 3 niveluri, prevăzute cu saltele foarte deteriorate, cu 2 deținuți în fiecare pat, două toalete și niciun duș sau apă caldă în cameră. Din cauza stării sale de sănătate (deoarece avea un anus artificial, îi era imposibil să își controleze intestinele), el a cerut să fie transferat într-o celulă cu un singur pat, însă această cerere a fost respinsă pe motiv că în penitenciarul respectiv nu existau astfel de celule, cu excepția celulelor de izolare.

49. Conform afirmațiilor reclamantului, el a solicitat în mod repetat să fie examinat de un doctor, însă fără niciun rezultat. El susține că medicamentele pentru tratamentul său nu i-au fost oferite de autorități din lipsă de fonduri și că familia sa a fost nevoită să i le trimită.

50. Guvernul a transmis fișa medicală a reclamantului împreună cu o adresă de la Administrația Penitenciarelor din data de 26 septembrie 2006, ce prezenta detaliat îngrijirile medicale pe care reclamantul le-a primit în închisoare.

51. Se pare că, în perioada 10—22 martie 2004, el a fost internat la Spitalul Penitenciar Jilava, unde a fost examinat de doctorii penitenciarului. El a fost supus unor teste de laborator și unei evaluări oncologice în spitale publice.

52. Ulterior, a fost examinat periodic de doctorii penitenciarului și adesea a fost trimis la specialiști pentru control.

53. În perioada 8 mai—22 iulie 2004, reclamantul a fost internat din nou la Spitalul Penitenciar Jilava. Au fost efectuate analize de laborator și a fost trimis și la spitalul public pentru mai multe examene amânunțite.

54. A fost internat din nou la Spitalul Penitenciar Jilava în perioada 8—28 august 2004. La data de 18 august 2004, doctorii au efectuat o scanare abdominală cu ultrasunete și au recomandat controale periodice la 3 luni.

55. La data de 6 august 2004, reclamantul a primit de la familia sa 30 de tuburi de Pentoxifilin.

56. Supravegherea sa medicală a continuat pe toată durata anilor 2004, 2005 și 2006. A fost supus unor verificări oftalmologice, a fost văzut de doctori specialiști cel puțin o dată la două luni și a primit în fiecare lună medicamentele prescrise prin intermediul farmaciilor penitenciare.

57. La data de 28 iunie 2005, reclamantul a informat autoritățile că refuză să fie examinat în Spitalul Penitenciar Jilava, având în vedere plângerea sa penală de rele tratamente făcute împotriva doctorilor de la penitenciar (vezi paragrafele 61 și 62 de mai jos).

58. A fost internat din nou la Spitalul Penitenciar Jilava în perioada 23—31 august 2006.

59. Se pare că reclamantul a primit medicamente de la farmaciile penitenciare conform prescripțiilor doctorilor care l-au examinat.

60. Între perioadele de internare, reclamantul a fost deținut în penitenciarele Rahova și Giurgiu.

3. Plângerile referitoare la condițiile din închisoare și îngrijirile medicale

61. La data de 4 iunie 2004, reclamantul a depus o plângere penală împotriva doctorilor de la penitenciar care l-au operat în perioada detenției. El i-a acuzat de vătămare intenționată și incompetență profesională în timpul intervenției chirurgicale. La data de 1 aprilie 2005, Parchetul Militar București a respins plângerea ca tardivă. Reclamantul a făcut plângere împotriva acestei decizii. În adresa sa către Parchet, el a invocat faptul că a fost „transportat și ținut în Spitalul Bagdasar — Arseni sub escortă”. Plângerea penală a fost reexaminată și respinsă din nou, la data de 28 iulie 2005, de procurorul de la Parchetul Militar București. Prin Decizia din 18 aprilie 2006, Tribunalul Militar București a confirmat decizia procurorului, cu motivarea că acuzația împotriva doctorilor de la penitenciar era neîntemeiată și că, în orice caz, din cauza timpului trecut de la operații și până la depunerea plângerii penale, răspunderea pentru oricare dintre infracțiunile din plângere se prescrisese.

62. La data de 3 august 2005, reclamantul a depus o plângere la Tribunalul București în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2003 privind unele drepturi ale persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate. El a considerat că dreptul său la informare, la protecția sănătății sale și la un mediu sănătos i-a fost încălcat în închisoare. Mai mult, el a afirmat că, în închisoare, condițiile de detenție au ajuns la nivel de tortură. Prin urmare, el a argumentat că, în ciuda stării sale grave de sănătate, autoritățile închisorii au refuzat să-l pună într-o celulă singur. De asemenea, el susține că nu a avut acces la fișele sale medicale și la dosarul penal.

63. Prin Decizia din 17 octombrie 2005, judecătoria i-a respins acțiunea. Acesta a considerat că lipsa de calitate a îngrijirilor medicale nu intra sub incidența ordonanței invocate; reclamantul ar fi trebuit să introducă o acțiune în răspundere civilă împotriva doctorilor. În orice caz, probele au arătat că reclamantul a primit îngrijiri medicale adecvate, a fost văzut și examinat de diferiți doctori, i s-au oferit îngrijirile posttratament ce îi fuseseră prescrise.

64. Instanța a respins ca neîntemeiată afirmația reclamantului privind lipsa de acces la fișa sa medicală. Ea a observat că fișa respectivă fusese adusă ca probă la proces, atât reclamantul, cât și reprezentantul său având astfel acces la ea.

65. În cele din urmă, judecătoria a reamintit că ordonanța de urgență nu a impus o obligație pentru autoritățile închisorii de a asigura accesul reclamantului la dosarul său penal. Ea a reamintit că reclamantul avea dreptul să desemneze un reprezentant pentru a-l studia.

66. Apelul reclamantului a fost, de asemenea, respins de Tribunalul București, prin Decizia definitivă din 5 decembrie 2005. Tribunalul a observat că penitenciarul a refuzat să îl mute pe reclamant într-o celulă individuală pe motiv că va fi transferat în curând într-o secție nouă, într-o cameră ce va fi mai potrivită pentru necesitățile sale medicale. Se pare că instanța a apreciat că afirmațiile reclamantului referitoare la influența negativă asupra sănătății sale a condițiilor de detenție erau neîntemeiate. De asemenea, instanța a reamintit că era datoria autorităților închisorii să îi asigure un asistent personal.

67. Prin Adresa din 16 decembrie 2005, Comisia pentru Protecția Persoanelor cu Handicap l-a informat pe reclamant că, atât timp cât se afla în închisoare, el nu avea dreptul la nicio alocație specială pentru nevoile sale personale sau pentru angajarea unui asistent personal, deoarece era obligația penitenciarului să îi asigure îngrijiri.

68. Actualmente, reclamantul se află încă în închisoare. Se pare că nu a fost transferat într-o celulă individuală.

II. Dreptul intern pertinent

69. Prevederea relevantă din Codul de procedură penală reglementând evaluarea psihiatrică a unei persoane acuzate de o infracțiune este următoarea:

ARTICOLUL 117

Expertiza obligatorie

„Efectuarea unei expertize psihiatrice este obligatorie în cazul infracțiunii de omor deosebit de grav...”

70. Codul de procedură penală prevede că viciile de formă din procedură, cum ar fi neaudierea în persoană a acuzatului de către instanțe, constituie o încălcare a drepturilor de apărare, ceea ce va duce la nulitatea hotărârii pronunțate. Prevederile relevante din dreptul și practica interne sunt descrise detaliat în *Cauza Ilișescu și Chiforec împotriva României* (nr. 77.364/01, §§ 18—19, 1 decembrie 2005).

71. Partea relevantă din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat este următoarea:

ARTICOLUL 38

„Avocatul este dator să studieze temeinic cauzele..., să se prezinte la fiecare termen...”

72. Partea relevantă din statutul profesiei de avocat este următoarea:

ARTICOLUL 221

„(2) În cazul în care avocatul este împiedicat să îndeplinească serviciul profesional, își va asigura substituirea...”

III. Prevederile relevante ale Consiliului European referitoare la condițiile de detenție

73. Extras din cel de al 11-lea Raport general al Comitetului European pentru Prevenirea Torturii (CPT) [CPT/Inf (2001) 16]:

„29. În anumite țări vizitate de CPT, mai ales în Europa Centrală și de Est, cazarea deținuților se face deseori în dormitoare de mare capacitate care conțin toate sau cele mai multe dintre facilitățile utilizate zilnic de prizonieri, cum ar fi: spațiul de dormit, spațiul de zi și utilitățile sanitare. CPT obiectează în privința principiului pe care se bazează aceste modalități de locuire în închisorile închise, iar aceste obiecții sunt și mai puternice atunci când, așa cum este cazul în mod

frecvent, în dormitoarele respective sunt ținuti deținuți în spații extrem de înghesuite și insalubre. Fără îndoială că diferiți factori, inclusiv cei de ordin cultural, fac să fie de preferat, în anumite țări, locurile de detenție colective în locul celulelor individuale. Totuși, sunt puține lucruri de spus în favoarea și multe de spus în defavoarea sistemului în care zeci de deținuți locuiesc și dorm împreună în același dormitor.”

74. Standardele CPT (Secțiuni „fundamentale” ale rapoartelor generale anuale ale CPT):

„50. CPT ar dori să adauge că este deosebit de preocupat atunci când constată o combinație între suprapopulare, activități cu regim precar și acces neadecvat la utilități sanitare în aceeași instituție. Efectul cumulat al acestor condiții se poate dovedi a fi extrem de dăunător prizonierilor...”

[Prizonierii incapabili să continue detenția]

70. Exemple tipice de astfel de prizonieri sunt cei supuși unor prognoze fatale pe termen scurt, care suferă de o boală gravă ce nu poate fi tratată cum se cuvine în condițiile închisorii, care au un handicap major sau sunt înaintați în vârstă. Continuarea detenției acestor persoane într-un mediu de închisoare poate crea o situație intolerabilă. În cazuri de acest gen, doctorul închisorii are datoria să întocmească un raport pentru autoritatea responsabilă, în vederea efectuării unor alte aranjamente mai adecvate.”

75. CPT a vizitat România în anii 1995, 1999, 2001, 2002, 2003, 2004 și 2006. Toate rapoartele sale de vizită, mai puțin ultimul, au fost făcute publice.

Suprapopularea închisorilor și lipsa de utilități sanitare rezonabile au fost probleme ridicate în mod constant de CPT.

76. Recomandarea nr. R(98)7 cu privire la aspectele etice și organizatorice ale ocrotirii sănătății în penitenciare prevede următoarele:

„C. Persoanele incapabile să continue detenția: handicap fizic major, vârstă înaintată, prognoză fatală pe termen scurt

50. Prizonierii cu handicapuri fizice majore și cei înaintați în vârstă ar trebui găzduiți astfel încât să le permită o viață cât se poate de normală și nu ar trebui separați de restul populației închisorii. Modificările de structură ar trebui făcute în așa fel încât să sprijine deplasarea persoanelor în scaun cu roțile și a handicapatilor în condiții similare cu cele din mediul exterior.

51. Decizia privind momentul în care pacienții supuși unei prognoze fatale pe termen scurt ar trebui să fie transferați la unități spitalicești externe ar trebui luată din considerente medicale. În așteptarea acestui transfer, acești pacienți ar trebui să primească asistență medicală optimă în ultima fază a bolii lor în cadrul centrului medical al închisorii. În astfel de cazuri, trebuie oferite îngrijiri periodice într-un ospiciu extern. Ar trebui analizată posibilitatea de grațiere din motive medicale sau de eliberare anticipată.”

ÎN DREPT

I. Asupra pretinsei încălcări a art. 3 din Convenție

77. Reclamantul considera că [în cauză] condițiile sale de detenție și lipsa de tratament medical adecvat pentru boala sa au constituit o încălcare a art. 3 din Convenție, care prevede următoarele:

„Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.”

A. Asupra admisibilității

78. Guvernul a prezentat comentarii în detaliu asupra detenției reclamantului dinainte de proces și asupra condițiilor de eliberare a sa la data de 30 mai 1997, inclusiv asupra așa-zisei utilizări a cătușelor pentru a-l imobiliza pe reclamant de patul său la Spitalul Bagdasar—Arseni. În măsura în care plângerea este înțeleasă ca făcând referire la aceste aspecte, Curtea reamintește că cererea de față a fost depusă abia la data

de 25 mai 2004, adică după mai mult de 6 luni de la sfârșitul detenției preventive.

79. În ceea ce privește presupusa utilizare a cătușelor, reclamantul nu a făcut nici măcar în substanță o astfel de plângere la autoritățile locale. Simplul fapt că a menționat în plângerea sa penală împotriva doctorilor care l-au tratat în perioada 1995—1996 că fusese „transportat sub escortă” la spitalul public nu îi dă ocazia Curții să considere că reclamantul a permis autorităților române să soluționeze problema. Dacă s-ar fi argumentat că nu a avut la dispoziție nicio cale efectivă de plângere, regula celor 6 luni, pe care reclamantul nu a respectat-o, s-ar fi aplicat din nou [vezi, *mutatis mutandis*, Cauza *Rosengren împotriva României* (dec. parțială), nr. 70.786/01, 27 aprilie 2004].

80. Rezultă că această parte a plângerii trebuie respinsă în conformitate cu art. 35 §§ 1 și 4 din Convenție.

81. Cu toate acestea, în măsura în care plângerea se referă la condițiile de încarcerare a sa începând cu luna martie 2004, Curtea observă că aceste afirmații nu sunt vădit neîntemeiate în sensul art. 35 § 3 din Convenție. De asemenea, observă că acest capăt de cerere nu este afectat de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, acesta trebuie declarat admisibil.

B. Asupra fondului

82. Guvernul susține că reclamantul nu a dovedit „dincolo de orice îndoială rezonabilă” așa-zisa supunere a sa la rele tratamente. El a reamintit că reclamantul a fost examinat periodic de specialiști și a primit tratamentul adecvat astfel cum a fost prescris de doctori. Faptul că a trebuit din când în când să primească medicamente de la familia sa nu a constituit o maltratare. El a făcut trimitere la cauze precum *Cara-Damiani împotriva Italiei* [(dec.), nr. 35.995/97, 28 martie 2000] și *I.T. împotriva României* [(dec.), nr. 40.155/02, 24 noiembrie 2005].

83. Reclamantul a replicat că starea sa de sănătate, și anume incapacitatea sa de a-și controla intestinele, a produs un mediu foarte ostil în celulă, expunându-l încontinuu la batjocură din partea colegilor deținuți și culminând cu excluderea sa de la orice activitate socială. El a reamintit că, deși avea dreptul la condiții speciale și chiar la un asistent personal (vezi paragraful 42 de mai sus), el continua să împartă celula cu mai mulți deținuți și nu și-a putut asigura un standard minim de igienă din cauza lipsei de apă caldă curentă sau a dușurilor. Mai mult, reclamantul susține că nimeni nu s-a oferit să-l ajute să ajungă de la celula sa la utilitățile sanitare din penitenciar.

84. Curtea reamintește că, deși art. 3 din Convenție nu poate fi interpretat ca unul care prevede o obligație de a elibera deținuții pe motive medicale, el impune totuși o obligație pentru stat de a proteja confortul fizic al persoanelor lipsite de libertate, de exemplu oferindu-le asistența medicală necesară. Curtea a mai pus accent și pe dreptul tuturor prizonierilor la condiții de detenție compatibile cu demnitatea umană, astfel încât să garanteze că modalitatea și metoda de executare a măsurilor impuse nu-i supun la suferință sau privațiune de o intensitate dincolo de nivelul inevitabil de suferință inerent detenției; în plus, pe lângă sănătatea prizonierilor, confortul lor trebuie asigurat în mod adecvat, avându-se în vedere cerințele practice de detenție (vezi cauzele *Kudła împotriva Poloniei* [MC], nr. 30.210/96, § 94, CEDO 2000-XI, și *Mouisel împotriva Franței*, nr. 67.263/01, § 40, CEDO 2002-IX).

85. Revenind la faptele cauzei de față, Curtea consideră că această plângere are două ramuri: îngrijirile medicale primite în închisoare și condițiile de detenție. Curtea le va analiza separat.

1. Îngrijirile medicale primite în închisoare

86. Probele supuse atenției Curții arată că reclamantul a fost examinat regulat de doctorii de la penitenciar și a fost trimis la spitale publice pentru examinări detaliate atunci când s-a

considerat necesar. Dimpotrivă, pretențiile reclamantului par nefondate în lumina fișei sale medicale, adusă ca probă în cauză de către Guvern și necontestată de reclamant.

87. Este adevărat că familia reclamantului i-a furnizat medicamente. Totuși, Curtea observă că s-a raportat că acest lucru a avut loc o singură dată, pe 6 august 2004, iar fișa medicală a reclamantului conține prescripțiile doctorilor în timpul detenției sale, ceea ce dovedește că autoritățile penitenciare au răspuns în general în mod adecvat necesităților sale de tratament medical.

88. Curtea nu poate specula asupra evoluției sănătății reclamantului în cazul în care aceste medicamente nu ar fi fost furnizate de familia sa. Totuși, trebuie observat că starea de sănătate generală a reclamantului nu pare să se fi deteriorat în închisoare din cauza lipsei de tratament medical.

89. În cele din urmă, Curtea reamintește că, în ceea ce privește întrebarea dacă o persoană grav bolnavă ar trebui să rămână lipsită de libertate, ea nu poate înlocui evaluarea situației de către instanțele locale cu propria sa evaluare, în special atunci când autoritățile locale și-au îndeplinit în general obligația de a proteja integritatea fizică a reclamantului, în particular prin furnizarea de îngrijiri medicale adecvate (*ibid.*).

90. În cauza de față, instanțele au refuzat să întreprindă executarea pedepsei pe baza concluziilor raportului medical din 2004, potrivit căruia reclamantul era capabil să suporte detenția. În anul 2006, reclamantul a pus capăt celei de-a doua examinări medicale al cărei scop era să evalueze posibilitatea eliberării sale din detenție.

Totuși, acest dosar nu cuprinde nicio dovadă că cererea de eliberare din închisoare pe motive medicale, depusă la instanțe, ar fi rămas ineficientă.

91. Prin urmare, având în vedere exclusiv îngrijirile medicale primite în închisoare, reclamantul nu a dovedit „dincolo de orice îndoială rezonabilă” că suferința sa a atins nivelul minim de gravitate pentru a intra sub incidența art. 3 [vezi Cauza *Kudła*, § 91 și *I.T.* (dec.)], ambele menționate mai sus, și paragraful 95 din prezenta hotărâre, de mai jos).

2. Facilitățile adecvate în închisoare

92. Curtea consideră că, în ceea ce privește condițiile asigurate reclamantului în închisoare, apare o problemă separată, ținându-se cont de necesitățile sale medicale. Afirmațiile reclamantului privind lipsa oricărui ajutor organizat din partea autorităților închisorii nu sunt contestate în niciun fel de Guvern. Mai mult, se pare că reclamantul nu a beneficiat în închisoare de un asistent personal, impus de starea sa de sănătate precară, fiind obligat să se bazeze pe colegii deținuți pentru cele mai elementare necesități sanitare.

93. Este adevărat că, în astfel de cazuri, Curtea impune ca ingerința să fie dovedită „dincolo de orice îndoială rezonabilă”, având în vedere că o astfel de dovadă ar putea rezulta din coexistența unor deducții suficient de puternice, clare și concordante sau din prezumții de fapt incontestabile similare (vezi Cauza *Irlanda împotriva Regatului Unit*, Hotărârea din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 64—65, § 161).

94. În cazul de față, Curtea nu poate decât să observe că Guvernul, care a furnizat informații foarte detaliate de la autoritățile penitenciare privind supravegherea medicală a reclamantului, nu a putut prezenta nicio informație referitoare la facilitățile oferite reclamantului în detenție, inclusiv la problema unui asistent personal. Acest lucru îi permite Curții să constate că reclamantului nu i-au fost oferite astfel de facilități.

Astfel, Curtea reamintește că starea de sănătate a reclamantului este gravă, că necesitățile sale medicale elementare sunt greu de asigurat și că are deficiențe funcționale severe. Deși autoritățile sunt conștiente de aceste lucruri, el continuă să fie deținut într-un penitenciar obișnuit, împarte celula

cu alte persoane, nu are duș sau apă caldă la dispoziție și nu este asistat în mod regulat pentru necesitățile sale. Starea sa precară de sănătate a dus la separare socială de restul populației din închisoare.

95. Mai mult, descrierea făcută de reclamant privind facilitățile închisorii, atât în adresele sale inițiale trimise Curții, cât și în observațiile sale ulterioare, în special suprapopularea, obligarea de a împărți patul cu alte persoane, saltelele deteriorate și utilitățile sanitare neadecvate nu sunt contestate de Guvern și sunt confirmate de rapoartele CPT asupra României. Condițiile nu satisfac standardele europene stabilite de CPT (vezi paragrafele 73—75 de mai sus).

Prin urmare, astfel cum scoate în evidență CPT, efectul cumulat al suprapopulării în dormitoare de mare capacitate (și uneori chiar insalubre), regimul sărac al activităților și accesul neadecvat la utilitățile sanitare se pot dovedi a fi în detrimentul prizonierilor (vezi și, *mutatis mutandis*, *Kalashnikov împotriva Rusiei*, nr. 47.095/99, § 97, CEDO 2002-VI, și *Kehayov împotriva Bulgariei*, nr. 41.035/98, § 66, 18 ianuarie 2005).

96. În acest context, Curtea mai reamintește și că nu exclude faptul că în situații deosebit de grave ar putea fi luate măsuri umanitare (vezi, *mutatis mutandis*, *Farbutuhs împotriva Letoniei*, nr. 4.672/02, § 52, 2 decembrie 2004).

97. Considerentele de mai sus sunt suficiente pentru a-i permite Curții să constate că [în cauză] condițiile din închisoare, în special suprapopularea și lipsa de acces la igienă și alte facilități adecvate stării sale de sănătate, au cauzat reclamantului suferințe care au atins pragul tratamentului inuman și degradant care intră sub incidența art. 3.

98. Prin urmare, a avut loc încălcarea art. 3 din Convenție în ceea ce privește condițiile de detenție în care a fost ținut reclamantul.

II. Asupra pretinsei încălcări a art. 6 § 1 din Convenție

A. Dreptul la un proces echitabil

99. Reclamantul s-a plâns, în temeiul art. 6 § 1 din Convenție, că nu a avut parte de un proces echitabil în fața instanțelor interne. În mod special, el susține că martorii au fost influențați de acuzare, că instanțele au judecat cauza în lipsa sa și că nu a fost reprezentat întotdeauna de un avocat pe parcursul procesului și, în special, în timpul efectuării testului cu poligraful (vezi paragraful 36 de mai sus).

100. Partea relevantă a art. 6 prevede următoarele:

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil [...] a cauzei sale, de către o instanță [...], care va hotărî [...] asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.”

101. Guvernul susține că hotărârile luate de instanțe în lipsa reclamantului nu au fost decisive pentru soarta reclamantului. Spre deosebire de Cauza *Ilișescu și Chiforec*, menționată mai sus, în care Curtea a constatat o încălcare a art. 6 din cauză că reclamantul nu a fost audiat de instanțele interne care l-au condamnat, în cauza de față reclamantul a fost audiat de două ori în fața instanței de fond.

102. Curtea observă încă de la început că în dosar nu există nicio dovadă care i-ar putea permite să ajungă la o concluzie în ceea ce privește lipsa de reprezentare în timpul testului cu poligraful la care a fost supus reclamantul. Mai mult, niciuna dintre probele aflate la dosar nu indică faptul că ar fi făcut o astfel de plângere în fața instanțelor interne. Totuși, chiar presupunând că reclamantul nu a fost reprezentat și că a epuizat căile de atac interne pentru această plângere, Curtea observă că hotărârea de condamnare față de acesta nu s-a bazat exclusiv pe această probă. Prin urmare, deși regretabilă, o astfel de situație nu este, în sine, suficientă pentru a constata încălcarea art. 6. Mai mult, nu este de datoria Curții să

speculeze asupra rezultatului pe care l-ar fi avut urmărirea penală dacă răspunsurile la testul cu poligraful nu ar fi fost luate în considerare de instanțele interne.

103. În ceea ce privește condamnarea reclamantului fără a fi fost audiat de instanțele interne, atunci când legea națională permite ca un proces să se desfășoare în pofida lipsei unei persoane „acuzate de o infracțiune”, persoana respectivă ar trebui să poată obține de la o instanță care l-a audiat o nouă examinare a fondului acuzării (vezi cauzele *Colozza împotriva Italiei*, Hotărârea din 12 februarie 1985, seria A nr. 89, p. 15, § 29, și *Ilișescu și Chiforec*, menționată mai sus, § 34).

104. Curtea a stabilit deja că legislația românească permite casarea unei hotărâri pronunțate fără ca acuzatul să fi fost prezent și interogat de instanțe (vezi paragraful 70 de mai sus).

105. În cazul de față, Curtea observă, alături de Guvern, că reclamantul a fost audiat, în prezența avocatului său ales, în fața instanței de fond și a instanțelor superioare care au analizat pentru prima dată fondul cauzei (vezi paragrafele 8 și 9 de mai sus). Cu toate acestea, la rejudecare, fondul cauzei a fost reanalizat de instanțe cu același nivel de competență fără a-l audia pe reclamant. Este adevărat că, spre deosebire de cauzele *Constantinescu împotriva României* (nr. 28.871/95, § 19, CEDO 2000-VIII) și *Ilișescu și Chiforec* (menționate mai sus, § 15), în care instanțele au refuzat să îi audieze pe reclamant și/sau pe avocații acestora, deși ei se aflau în sala de judecată, în cauza de față, nici reclamantul și nici avocații săi aleși (cu câteva excepții) nu s-au prezentat la judecată.

106. Pe de altă parte, reclamantul nu a invocat, cel puțin de o manieră generală, o încălcare a dreptului de a fi audiat personal în urma exercitării căilor de atac, care au fost formulate prin reprezentantul său ales. De asemenea, el nu a furnizat niciun argument care să îi permită Curții să constate că o astfel de cale de atac nu ar fi putut fi eficientă în cazul său special (vezi Cauza *Ilișescu și Chiforec*, menționată mai sus, § 14).

107. Prin urmare, având în vedere că, potrivit art. 35 din Convenție, recursul unui reclamant trebuie să fie efectiv, adică recursul trebuie să fie disponibil și suficient pentru a permite reparația încălcărilor pretinse (vezi, *mutatis mutandis*, Cauza *Sakkopoulos împotriva Greciei*, nr. 61.828/00, § 44, 15 ianuarie 2004), rezultă că această parte a cererii trebuie respinsă conform art. 35 §§ 1 și 4 din Convenție din cauza neepuizării căilor de recurs interne.

108. În ceea ce privește reprezentarea, Curtea observă încă de la început că reclamantul nu s-a plâns de lipsa de reprezentare efectivă la calea de atac formulată în fața Curții Supreme de Justiție de către reprezentantul său în numele său.

109. Fără a ține cont de acest lucru și chiar presupunând că reclamantul a epuizat căile de recurs interne în această chestiune, Curtea consideră că această plângere este inadmisibilă din următoarele motive.

110. Prin urmare, ea observă, alături de Guvern, că de fiecare dată când instanțele l-au audiat pe reclamant sau pe martori, avocatul său a fost prezent.

Cu toate acestea, la reexaminarea cauzei, deși avocatul reclamantului a fost prezent pe durata procesului pe fond, el nu a participat la procesul în apel. Mai mult, el nu a oferit o explicație acceptabilă nici pentru absența sa, nici pentru neasigurarea unei substituiri (vezi paragrafele 26, 39, 71 și 72 de mai sus), deși avea obligația legală să o facă. Curtea Supremă de Justiție a acordat două amânări pentru a asigura reprezentarea reclamantului de către un avocat ales, dar fără rezultat.

În acest context, era rezonabil ca instanțele să numească avocați din oficiu (vezi, *a contrario*, Cauza *Imbrioscia împotriva Elveției*, Hotărârea din 24 noiembrie 1993, seria A nr. 275, § 38).

111. Pentru toate aceste motive, ea consideră că această cerere este vădit neîntemeiată și trebuie respinsă în conformitate cu art. 35 §§ 3 și 4 din Convenție.

B. Durata procedurii penale

112. Reclamantul s-a plâns de faptul că durata procedurii sale penale a fost incompatibilă cu cerința de „termen rezonabil” stipulată de art. 6 § 1 din Convenție, care prevede următoarele: „Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil [...] a cauzei sale, de către o instanță [...], care va hotărî [...] asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.”

113. Perioada ce trebuie luată în considerare a început abia la data de 20 iunie 1994, când România a ratificat Convenția. Totuși, în evaluarea caracterului rezonabil al timpului care s-a scurs de la data respectivă, trebuie luat în considerare stadiul procedurii la momentul respectiv. Așadar, la data ratificării, cauza se afla pe rolul instanței de fond, procedura penală fiind deja pe rol de un an.

Perioada respectivă s-a încheiat la data de 12 februarie 2004, când Curtea Supremă de Justiție a pronunțat decizia definitivă în cauză.

Timpul în care procesul a fost suspendat din cauza bolii reclamantului, în perioada 27 mai 1997—2 iunie 1999, nu va fi luată în considerare.

Astfel, procesul a durat 8 ani și 8 luni, din care 7 ani și 8 luni au fost după ratificarea Convenției. În tot acest timp, cauza a fost judecată de 8 instanțe cu 3 niveluri de competență.

1. Asupra admisibilității

114. Curtea observă că această cerere nu este vădit neîntemeiată în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Mai mult, observă că nu este afectată de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, trebuie declarată admisibilă.

2. Asupra fondului

115. Guvernul susține că această cauză a fost de o complexitate deosebită din cauza infracțiunii foarte grave comise și că autoritățile au întâmpinat dificultăți în strângerea dovezilor. Natura complexă a cauzei a fost confirmată, în opinia sa, de perioada de timp foarte lungă ce a fost necesară pentru finalizarea examinării psihiatrice obligatorii a reclamantului. În opinia sa, perioada în care procesul a fost suspendat nu ar trebui luată în considerare de Curte (vezi Cauza *Lavents împotriva Letoniei*, nr. 58.442/00, § 100, 28 noiembrie 2002). În final, Guvernul susține că reclamantul și reprezentantul său au fost răspunzători pentru tergiversarea cauzei, deoarece au lipsit de la ședințele de judecată și acesta din urmă nu și-a desemnat înlocuitorii, conform legii.

116. Curtea reiterează că rezonabilitatea duratei procesului trebuie evaluată ținându-se seama de circumstanțele speței și de următoarele criterii: complexitatea cazului și comportamentul reclamantului și al autorităților competente (vezi, printre multe altele, Cauza *Pélissier și Sassi împotriva Franței* [MC], nr. 25.444/94, § 67, CEDO 1999-II).

117. Curtea a constatat adesea încălcări ale art. 6 § 1 din Convenție în cauze care au ridicat probleme similare cu cea de față (vezi Cauza *Pélissier și Sassi*, menționată mai sus).

118. După ce a analizat toate elementele aflate în posesia sa, Curtea consideră că Guvernul nu a prezentat niciun fapt sau argument care să o determine să ajungă la o altă concluzie în cauza de față.

119. În mod special, Curtea observă că instanțelor le-au trebuit aproape 6 ani pentru a dispune evaluarea psihiatrică obligatorie a reclamantului. Ea nu acceptă argumentul Guvernului că această perioadă lungă a fost cauzată de complexitatea cazului, în măsura în care reclamantul a fost acuzat de omor deosebit de grav încă de la începutul procesului,

iar obligația de examinare psihiatrică în astfel de cazuri este stipulată direct prin lege.

120. De asemenea, Curtea mai reamintește că, deoarece trimiterea cauzelor spre rejudecare este dispusă de obicei ca urmare a unor erori comise de instanțele inferioare, repetarea acestor dispoziții în cadrul unuia și aceluiași set de proceduri divulgă o deficiență serioasă a sistemului judiciar (vezi Cauza *Wierciszewska împotriva Poloniei*, nr. 41.431/98, § 46, 25 noiembrie 2003). Din cauza acestor trimiteri spre rejudecare, cauza a fost soluționată corect de instanța de fond abia la data de 10 iunie 2002, adică după 8 ani de la ratificarea Convenției, din care timp de 6 ani instanțele au fost în judecată continuă.

121. În fine, Curtea acordă o mare importanță mizei din cauza de față pentru reclamant, care a fost acuzat de omor deosebit de grav.

122. Ținând seama de jurisprudența sa în materie, Curtea consideră că, în speță, durata procesului a fost excesivă și nu a respectat cerința de „termen rezonabil”.

Prin urmare, a avut loc încălcarea art. 6 § 1.

III. Alte pretinse încălcări ale Convenției

123. Reclamantul se plânge și în baza art. 8 din Convenție în legătură cu detenția sa preventivă și susține că ar fi fost împiedicat să își contacteze familia la momentul respectiv. În orice caz, Curtea observă că reclamantul a fost eliberat la data de 30 mai 1997, în timp ce prezenta cerere a fost depusă la data de 25 mai 2004. Presupunând că reclamantul nu a avut la dispoziție o cale de recurs efectivă pentru a se plânge de încălcările ce au avut loc în perioada de detenție dinainte de proces, data de începere a termenului de 6 luni stipulat de art. 35 § 1 din Convenție a fost data la care încălcarea a luat sfârșit, adică 30 mai 1997.

124. Rezultă că acest capăt de cerere a fost introdus tardiv și trebuie respins în conformitate cu art. 35 §§ 1 și 4 din Convenție.

125. În final, reclamantul consideră că modul în care autoritățile au instrumentat urmărirea penală și detenția sa a constituit o încălcare a art. 1, 7, 13 și 14 din Convenție. Cu toate acestea, Curtea consideră că niciunul dintre elementele aflate la dosarul cauzei nu indică o încălcare a articolelor de mai sus și că reclamantul nu a furnizat nicio dovadă pentru a-și susține cererea.

126. Rezultă că acest capăt de cerere este vădit neîntemeiat și trebuie respins în conformitate cu art. 35 §§ 3 și 4 din Convenție.

IV. Asupra aplicării art. 41 din Convenție

127. Articolul 41 din Convenție prevede următoarele:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

128. Reclamantul a solicitat suma de 30.000 euro (EUR) cu titlu de daune materiale, și anume 10.000 EUR pentru încălcarea art. 3 și 20.000 EUR pentru încălcarea art. 6. De asemenea, el a solicitat 40.000 EUR cu titlu de daune morale, și anume 25.000 EUR pentru încălcarea art. 3 și 15.000 EUR pentru încălcarea art. 6.

129. Ulterior, el și-a revizuit poziția și a solicitat numai 30.000 EUR cu titlu de daune morale, respectiv 10.000 EUR pentru încălcarea art. 3 și 20.000 EUR pentru încălcarea art. 6.

130. Guvernul i-a solicitat Curții să constate că reclamantul și-a retras pretențiile de despăgubire pentru daune materiale și a considerat că, în lumina jurisprudenței Curții, despăgubirea solicitată pentru daune morale este exagerată.

131. Curtea observă că reclamantul și-a limitat pretențiile pentru daune morale (vezi paragraful 129 de mai sus). Mai mult, ea acceptă că reclamantul a suferit o stare de deprimare și de frustrare din cauză că autoritățile statului au continuat să îl mențină în detenție fără a-i acorda facilitățile decente adecvate în închisoare și din cauza duratei excesive a procedurii penale împotriva sa. Statuând în echitate, Curtea îi acordă reclamantului suma de 6.500 EUR cu titlu de daune morale, plus orice sumă ce ar putea fi datorată cu titlu de impozit pentru această sumă.

B. Cheltuieli de judecată

132. Reclamantul a solicitat și rambursarea cheltuielilor de judecată suportate în fața Curții, fără a specifica suma și fără a trimite vreun document justificativ.

133. Guvernul susține că reclamantul nu și-a dovedit cheltuielile.

134. Conform jurisprudenței Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor de judecată decât în măsura în care li s-au stabilit realitatea, necesitatea și caracterul rezonabil. Reprezentantul reclamantului a primit 850 EUR pentru asistență juridică de la Consiliul Europei. Deoarece nu s-au dovedit alte costuri, Curtea nu poate acorda nicio sumă în acest sens.

C. Dobânzi moratorii

135. Curtea consideră potrivit ca rata dobânzii moratorii să se bazeze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

CURTEA

1. declară în unanimitate cererea admisibilă în ceea ce privește capetele de cerere referitoare la condițiile de detenție ulterioare lunii mai 2004 și durata procedurii penale și inadmisibilă în rest;

2. hotărăște în unanimitate că nu a avut loc încălcarea art. 3 din Convenție în ceea ce privește îngrijirile medicale acordate în închisoare;

3. hotărăște în unanimitate că a avut loc încălcarea art. 3 din Convenție în ceea ce privește condițiile de detenție;

4. hotărăște cu 6 voturi la unu că a avut loc încălcarea art. 6 § 1 din Convenție (durata procedurii penale);

5. hotărăște cu 6 voturi la unu:

a) ca statul pârât să îi plătească reclamantului, în cel mult 3 luni de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, conform art. 44 § 2 din Convenție, suma de 6.500 EUR (șase mii cinci sute euro) cu titlu de daune morale, la care se adaugă orice sumă ce ar putea fi datorată cu titlu de impozit;

b) ca această sumă să fie convertită în lei românești noi, la cursul de schimb valabil la data plății;

c) ca, începând de la expirarea termenului de 3 luni menționat mai sus și până la efectuarea plății, această sumă să se majoreze cu o dobândă simplă având o rată egală cu cea a facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene valabilă în această perioadă, majorată cu 3 puncte procentuale;

6. respinge în unanimitate cererea de reparație echitabilă în rest.

Întocmită în limba engleză, apoi comunicată în scris la data de 6 decembrie 2007, conform Regulii 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Boštjan M. Zupančič,

președinte

Santiago Quesada,

grefier

În conformitate cu art. 45 § 2 din Convenție și cu Regula 74 § 2 din Regulamentul Curții, opinia parțial diferită a domnului E. Myjer este anexată la prezenta hotărâre.

B.M.Z.
S.Q.

Opinie parțial diferită a judecătorului Myjer

Am votat împotriva constatării încălcării art. 6 (termen rezonabil).

Este adevărat că s-a scurs foarte mult timp de la *dies a quo* (20 iunie 1994, data la care România a ratificat Convenția) și *dies ad quem* (12 februarie 2004, când Curtea Supremă a pronunțat decizia definitivă în cauza de față). La prima vedere, o perioadă atât de lungă pare a fi suficientă pentru a constata că autoritățile judiciare naționale nu au dat dovadă de diligența necesară. Totuși, astfel cum pe bună dreptate Curtea a luat în considerare, în paragraful 113, timpul în care procesul a fost suspendat din cauza bolii reclamantului (mai mult de 2 ani) ar trebui scăzut din perioada respectivă. În opinia mea, au existat multe alte întârzieri ce pot fi atribuite bolii sau stării de sănătate precare a reclamantului și/sau lipsei sale de la ședințele de judecată sau faptului că avocatul său nu s-a prezentat la ședințe. Aceste întârzieri nu ar trebui reproșate Guvernului. Mai mult, cazul era complex și erau necesare multe ședințe de judecată pentru a audia martorii. Faptul că reclamantul a folosit toate posibilitățile legale pe care le avea la dispoziție pentru a ataca diferitele decizii și sentințe a contribuit, de asemenea, la prelungirea duratei totale a procedurii.

Pe scurt, faptul că o cauză a fost examinată de 8 instanțe cu 3 grade de competență diferite justifică remarca făcută de majoritate în paragraful 120, și anume că acesta denotă o deficiență serioasă a sistemului judiciar. Totuși, în circumstanțele speciale ale speței, consider că această apreciere este prea dură și injustă.

Deoarece, în opinia mea, a avut loc încălcarea art. 3 numai în ceea ce privește condițiile de detenție, în același timp am votat împotriva despăgubirii acordate cu titlu de daune morale.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A SISTEMULUI DE PENSII PRIVATE

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A SISTEMULUI DE PENSII PRIVATE

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Normei nr. 7/2010 privind ratele de rentabilitate ale fondurilor de pensii administrate privat

În baza Notei de fundamentare nr. 398 din 17 mai 2010 a Direcției reglementare, prezentată în cadrul ședinței Consiliului din data de 28 mai 2010,

în temeiul dispozițiilor art. 16, 21, 22, art. 23 lit. f) și ale art. 24 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 313/2005,

în baza Hotărârii Parlamentului României nr. 24/2006 privind numirea președintelui, a vicepreședintelui și a celorlalți membri ai Consiliului Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private și a Hotărârii Parlamentului României nr. 26/2010 privind numirea unui membru al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private,

având în vedere prevederile art. 29, 52, 53 și ale art. 54 lit. d) din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private emite următoarea hotărâre:

Art. 1. — Se aprobă Norma nr. 7/2010 privind ratele de rentabilitate ale fondurilor de pensii administrate privat, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre și norma menționată la art. 1 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Direcția secretariat și directorul general asigură ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentei hotărâri.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private,
Mircea Oancea

București, 28 mai 2010.
Nr. 9.

ANEXĂ

NORMA Nr. 7/2010 privind ratele de rentabilitate ale fondurilor de pensii administrate privat

În temeiul dispozițiilor art. 16, 21, 22, art. 23 lit. f) și ale art. 24 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 313/2005,

având în vedere prevederile art. 29, 52, 53 și ale art. 54 lit. d) din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, denumită în continuare *Comisie*, emite prezenta normă.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta normă stabilește modul de calcul, de raportare și de publicare a următorilor indicatori:

a) rata de rentabilitate a unui fond de pensii administrate privat;

b) rata medie ponderată de rentabilitate a tuturor fondurilor de pensii administrate privat;

c) rata medie ponderată ajustată de rentabilitate a tuturor fondurilor de pensii administrate privat;

d) rata de rentabilitate minimă a tuturor fondurilor de pensii administrate privat, din aceeași categorie de risc.

Art. 2. — Prezenta normă se aplică de către administratorii de fonduri de pensii administrate privat, denumiți în continuare *administratori*.

Art. 3. — (1) Termenii și expresiile utilizate în prezenta normă au semnificațiile prevăzute la art. 2 din Legea nr. 411/2004

privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Lege*).

(2) De asemenea, termenii de mai jos au următoarele semnificații:

a) *rata medie ponderată ajustată de rentabilitate a tuturor fondurilor de pensii administrate privat* reprezintă suma produselor dintre rata de rentabilitate anualizată a fiecărui fond de pensii și ponderea medie ajustată a fondului de pensii în totalul fondurilor de pensii administrate privat, pe o perioadă;

b) *ponderea medie ajustată a unui fond de pensii administrat privat* reprezintă ponderea medie calculată prin ajustare;

c) *ajustarea ponderilor medii ale fondurilor de pensii administrate privat* reprezintă limitarea ponderii medii a fiecărui fond la pragul de 20% și redistribuirea proporțională a excedentului rezultat la celelalte fonduri de pensii aflate sub pragul de 20%.

CAPITOLUL II

Mecanismul de calcul al ratelor de rentabilitate ale fondurilor de pensii administrate privat

Art. 4. — Reprezentarea formulelor de calcul pentru determinarea ratelor de rentabilitate ale fondurilor de pensii administrate privat, prevăzute de lege, este următoarea:

a) rata de rentabilitate a unui fond de pensii administrat privat pe o perioadă reprezintă logaritmul natural din raportul dintre valoarea unității de fond din ultima zi lucrătoare a perioadei și valoarea unității de fond din ultima zi lucrătoare ce precedă perioada respectivă:

$$R_R^{fx} = \ln \left[\frac{(VUF)_{zt}^{fx}}{(VUF)_{zo}^{fx}} \right],$$

unde:

R_R^{fx} = rata de rentabilitate a fondului de pensii x;

$(VUF)_{zt}^{fx}$ = valoarea unității fondului de pensii x în ultima zi lucrătoare a perioadei pentru care se efectuează calculul;

$(VUF)_{zo}^{fx}$ = valoarea unității fondului de pensii x în ultima zi lucrătoare ce precedă perioada de calcul;

b) rata de rentabilitate anualizată a unui fond de pensii administrat privat se determină prin împărțirea la 2 a ratei de rentabilitate a respectivului fond, măsurată pentru perioada ultimelor 24 de luni anterioare efectuării calculului:

$$R_{Ra}^{fx} = \frac{R_R^{fx}}{2};$$

c) randamentul zilnic al unui fond de pensii administrat privat reprezintă diferența dintre valoarea unității de fond din ziua respectivă și valoarea unității de fond din ziua precedentă, totul raportat la valoarea unității de fond din ziua precedentă:

$$\eta_z^{fx} = \frac{(VUF)_{zy}^{fx} - (VUF)_{z(y-1)}^{fx}}{(VUF)_{z(y-1)}^{fx}},$$

unde:

η_z^{fx} = randamentul zilnic al fondului de pensii;

$(VUF)_{zy}^{fx}$ = valoarea unității fondului x în ziua y;

$(VUF)_{z(y-1)}^{fx}$ = valoarea unității fondului x în ziua y-1 (ziua precedentă zilei y);

d) ponderea zilnică a unui fond de pensii administrat privat reprezintă raportul dintre valoarea activului net al fondului de pensii și suma activelor nete ale tuturor fondurilor de pensii, calculată în ziua respectivă:

$$P_z^{fx} = \frac{(VAN)_{zy}^{fx}}{\sum_{i=1}^n (VAN)_{zy}^{fi}},$$

unde:

P_z^{fx} = ponderea zilnică a fondului de pensii x în totalul fondurilor de pensii administrate privat;

$(VAN)_{zy}^{fx}$ = valoarea activului net al fondului de pensii x în ziua y;

n = numărul total de fonduri de pensii administrate privat;
e) ponderea medie a unui fond de pensii administrat privat în totalul fondurilor de pensii administrate privat pe o perioadă reprezintă media aritmetică a ponderilor zilnice ale fondului de pensii pe perioada respectivă:

$$P_m^{fx} = \frac{\sum_{y=1}^t P_{zy}^{fx}}{t},$$

unde:

P_m^{fx} = ponderea medie a fondului x pe o anumită perioadă;

P_{zy}^{fx} = ponderile zilnice ale fondului de pensii x în totalul fondurilor de pensii administrate privat, pe respectiva perioadă;
 t = numărul de zile lucrătoare ale perioadei pentru care se efectuează calculul;

f) rata medie ponderată de rentabilitate a tuturor fondurilor de pensii administrate privat reprezintă suma produselor dintre rata de rentabilitate anualizată a fiecărui fond de pensii și ponderea medie a fondului de pensii în totalul fondurilor de pensii administrate privat, pe o perioadă:

$$R_{Rmp} = \sum_{x=1}^n R_{Ra}^{fx} * P_m^{fx},$$

unde:

R_{Rmp} = rata medie ponderată de rentabilitate a tuturor fondurilor, pe o perioadă;

R_{Ra}^{fx} = rata de rentabilitate anualizată a fondului de pensii x pe o perioadă;

P_m^{fx} = ponderea medie a fondului de pensii x în totalul fondurilor de pensii administrate privat, pe o perioadă;

n = numărul total de fonduri de pensii administrate privat;

g) ponderea medie a unui fond de pensii administrat privat care este sub pragul de 20%, prin ajustare, reprezintă produsul dintre ponderea medie a fondului raportată la suma ponderilor medii ale tuturor fondurilor de pensii aflate sub pragul de 20% și diferența dintre unu și produsul dintre numărul de fonduri cu ponderea medie mai mare sau egală cu 20% și pragul stabilit de 20%:

$$P_{maj}^{fx} = \frac{P_z^{fx}}{\sum_{z=1}^{n_1} P_{z<20\%}^{fx}} * [(1 - a * n_2)],$$

unde:

P_{maj}^{fx} = ponderea medie ajustată a unui fond de pensii administrat privat;

P_z^{fx} = ponderea medie a fondului de pensii x în totalul fondurilor de pensii administrate privat;

$P_{z<20\%}^{fx}$ = ponderea medie a unui fond aflat sub pragul de 20%;

a = pragul stabilit de 20% ca valoare maximă a ponderii medii a unui fond;

n_1 = numărul de fonduri a căror pondere medie este sub pragul de 20%;

n_2 = numărul de fonduri a căror pondere medie este mai mare sau egală cu pragul de 20%;

h) rata medie ponderată ajustată de rentabilitate a tuturor fondurilor de pensii administrate privat reprezintă suma produselor dintre rata de rentabilitate anualizată a fiecărui fond de pensii și ponderea medie ajustată a fondului de pensii în totalul fondurilor de pensii administrate privat, pe o perioadă:

$$R_{R_{mpaj}} = \sum_{x=1}^n R_{Ra}^{fx} * P_{maj}^{fx},$$

unde:

$R_{R_{mpaj}}$ = rata medie ponderată ajustată de rentabilitate a tuturor fondurilor, pe o perioadă;

R_{Ra}^{fx} = rata de rentabilitate anualizată a fondului de pensii x pe o perioadă;

P_{maj}^{fx} = ponderea medie ajustată a fondului de pensii x în totalul fondurilor de pensii administrate privat, pe o perioadă; n = numărul total de fonduri de pensii administrate privat.

Art. 5. — Rata de rentabilitate minimă a fondurilor de pensii se calculează pentru fiecare categorie de risc, după cum urmează:

a) rata de rentabilitate minimă a tuturor fondurilor cu grad de risc ridicat reprezintă cea mai mică valoare dintre rata medie ponderată ajustată de rentabilitate a tuturor fondurilor de pensii în perioada respectivă, diminuată cu 5 puncte procentuale, și 40% din rata medie ponderată ajustată de rentabilitate a tuturor fondurilor de pensii, în perioada respectivă:

$$R_{R_{min R}} = \text{MIN} \left[R_{R_{mpaj}} - 0.05; 0.4 * R_{R_{mpaj}} \right],$$

unde:

$R_{R_{min R}}$ = rata de rentabilitate minimă a tuturor fondurilor de pensii administrate privat, cu grad de risc ridicat;

$R_{R_{mpaj}}$ = rata medie ponderată ajustată de rentabilitate a tuturor fondurilor de pensii administrate privat;

b) rata de rentabilitate minimă a tuturor fondurilor cu grad de risc mediu reprezintă cea mai mică valoare dintre rata medie ponderată ajustată de rentabilitate a tuturor fondurilor de pensii în perioada respectivă, diminuată cu 4 puncte procentuale, și 50% din rata medie ponderată ajustată de rentabilitate a tuturor fondurilor de pensii, în perioada respectivă:

$$R_{R_{min M}} = \text{MIN} \left[R_{R_{mpaj}} - 0.04; 0.5 * R_{R_{mpaj}} \right],$$

unde:

$R_{R_{min M}}$ = rata de rentabilitate minimă a tuturor fondurilor de pensii administrate privat, cu grad de risc mediu;

$R_{R_{mpaj}}$ = rata medie ponderată ajustată de rentabilitate a tuturor fondurilor de pensii administrate privat;

c) rata de rentabilitate minimă a tuturor fondurilor cu grad de risc scăzut reprezintă cea mai mică valoare dintre rata medie ponderată ajustată de rentabilitate a tuturor fondurilor de pensii în perioada respectivă, diminuată cu 3 puncte procentuale, și 60% din rata medie ponderată ajustată de rentabilitate a tuturor fondurilor de pensii, în perioada respectivă:

$$R_{R_{min S}} = \text{MIN} \left[R_{R_{mpaj}} - 0.03; 0.6 * R_{R_{mpaj}} \right],$$

unde:

$R_{R_{min S}}$ = rata de rentabilitate minimă a tuturor fondurilor de pensii administrate privat, cu grad de risc scăzut;

$R_{R_{mpaj}}$ = rata medie ponderată ajustată de rentabilitate a tuturor fondurilor de pensii administrate privat.

Art. 6. — Pentru calculul ratei de rentabilitate minimă se folosește rata medie ponderată ajustată de rentabilitate a tuturor fondurilor de pensii, măsurată pe o perioadă de 24 de luni.

Art. 7. — (1) Pentru calculul ratei medii ponderate ajustate de rentabilitate a tuturor fondurilor de pensii administrate privat se folosesc ponderea medie ajustată a fiecărui fond în totalul fondurilor de pensii administrate privat, măsurată pe o perioadă de 24 de luni, precum și rata de rentabilitate anualizată a respectivului fond, măsurată pe aceeași perioadă.

(2) În cazul în care, în urma procesului de ajustare, ponderea unui fond de pensii depășește pragul de 20%, se reiterează calculul în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (2) lit. c).

(3) În cazul în care în piață există 5 sau mai puțin de 5 fonduri de pensii administrate privat, ponderile ajustate ale acestora, folosite în calculul ratei medii ponderate ajustate de rentabilitate a tuturor fondurilor de pensii administrate privat, sunt egale și se calculează ca raport între unu și numărul de fonduri existente în piață.

CAPITOLUL III

Raportarea și publicarea ratelor de rentabilitate ale fondurilor de pensii administrate privat

Art. 8. — (1) Administratorul calculează și raportează trimestrial Comisiei rata de rentabilitate anualizată a fondului de pensii administrat privat, în ultima zi lucrătoare a fiecărui trimestru calendaristic, pentru perioada ultimelor 24 de luni anterioare datei efectuării calculului.

(2) Prima rată de rentabilitate anualizată se calculează și se raportează Comisiei la 30 iunie 2010 pentru perioada ultimelor 24 de luni anterioare datei de calcul și de raportare.

Art. 9. — Administratorul publică trimestrial pe pagina proprie de internet rata de rentabilitate anualizată a fondului de pensii administrat privat pe care îl administrează, în a patra zi lucrătoare de la încheierea trimestrului.

Art. 10. — Comisia atenționează administratorul în termen de 3 zile lucrătoare de la încheierea trimestrului în cazul în care rata de rentabilitate anualizată a fondului administrat de acesta se situează sub rata de rentabilitate minimă a tuturor fondurilor de pensii administrate privat din acea categorie de risc.

Art. 11. — În cazul în care rata de rentabilitate anualizată a unui fond de pensii administrat privat este mai mică decât rata de rentabilitate minimă a tuturor fondurilor de pensii, din aceeași categorie de risc:

a) pentru două trimestre consecutive, Comisia aplică respectivului administrator procedura privind instituirea măsurii de supraveghere specială a administratorilor, prevăzută de cap. XI din Lege și de prevederile Normei nr. 20/2008 privind supravegherea specială a administratorilor fondurilor de pensii administrate privat, aprobată prin Hotărârea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 36/2008;

b) pentru 4 trimestre consecutive, Comisia retrage autorizația de administrare pentru fondul de pensii administrat privat a administratorului respectiv și aplică procedura privind administrarea specială, prevăzută de cap. XII din Lege și de prevederile Normei nr. 7/2009 privind administrarea specială a fondurilor de pensii administrate privat, aprobată prin Hotărârea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 8/2009.

Art. 12. — (1) Fondul de pensii a cărui autorizație a fost retrasă este luat în calculul ratei de rentabilitate minimă a

categoriei de risc în care se încadra la data retragerii autorizației, până la trecerea a 24 de luni de la această dată.

(2) Rata de rentabilitate anualizată a fondului căruia i s-a retras autorizația, folosită în calculul ratei medii ponderate ajustate, este ultima rată de rentabilitate anualizată a respectivului fond de pensii administrat privat, calculată de Comisie până la data retragerii autorizației.

Art. 13. — (1) Toate calculele din prezenta normă se efectuează prin trunchiere la 6 zecimale.

(2) Ratele de rentabilitate se publică pe pagina de internet a administratorului, la termenele prevăzute în prezenta normă, în formă procentuală cu 4 zecimale.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 14. — Termenele prevăzute de prezenta normă care expiră într-o zi de sărbătoare legală sau într-o zi nelucrătoare se vor prelungi până la sfârșitul următoarei zile lucrătoare.

Art. 15. — Nerespectarea dispozițiilor cuprinse în prezenta normă se sancționează în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, respectiv art. 16, art. 140 alin. (1), art. 141 alin. (1) lit. g), alin. (2), (3), (4), (6), (7), (9) și (10) din Lege.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 443556